

தியல் தேவுடே தமிழன்!

(கிளிதீகள்)

ப.வ. ஜயபாலன்

ப.வெ. ஜெயபாலன்

பாலன் பதிப்பகம்

BALAN PATHIPPAGAM

CARSHALTON NEWS

47, STANLEY ROAD

CARSALTON 00661

SM 5 4LE

UNITED KINGDOM

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு	➤ நீழல் தேடும் தமிழன்
ஆசிரியர்	➤ ப.வை. ஜெயபாலன்
மொழி	➤ தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	➤ 2003
பதிப்பு விவரம்	➤ முதல் பதிப்பு
உரிமை	➤ ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	➤ 11.6 கி.கி.
நூலின் அளவு	➤ கிரெளன் சைஸ் ($12\frac{1}{2} \times 18\frac{1}{2}$ செ.மீ.)
அச்சு எழுத்து அளவு	➤ 10 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	➤ $iv + 108 = 112$
நூலின் விலை	➤ 30.00
நூல் கட்டுமானம்	➤ தையல்

சமர்ப்பணம்

தீருமதி கனகம்மா
வைத்தீஸ்வரன்

(அமுது ஊட்டிய அன்புத் தாயார்)

தீருமதி ரோஜினி அம்மாள்
கிரத்தீனவேல்

(அறிவு ஊட்டிய சிறிய தாயார்)

திருவருக்கும்
இந்நால் சமர்ப்பணம்

அழகு நாச்சி

க வினார் ப.வெ. ஜெயபாலனை சிறுவயது முதல் அறிந்த ஊரவன் நான். அவரது கவிதைத் தொகுப்பில் அவரை அறிமுகப்படுத்துவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்... பன்னாலை எமது பிறந்த ஊர். தெல்லிப்பழைப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தது. அங்கே தம்பு உபாத்தியாயர் அனைவராலும் அறியப்பட்டவர். மதிக்கப்பட்டவர். அவரது பேரன் ஜெயபாலன். இவரது தந்தை வைத்திஸ்வரன். தந்தை செல்வா தமிழரசுக் கட்சியைத் தொடங்கியபோது அதன் நிர்வாக செயலாளராக இயங்கியவர். ஜெயபாலனின் ஆறுமாத பிராயத்திலேயே அவரது தந்தை இறக்க தம்பு உபாத்தியாயரின் பேரனாக இவர் வளர்ந்தார்.

மகாஜனக் கல்லூரி கனிட்டப் பிரிவு அதிபராகக் கடமையாற்றிய தம்பு உபாத்தியாயரின் கற்பித்தலே தனி அழகு.

விகடமாகப் பேசி கற்பிப்பார். சும்மா இருந்தால் சோநாமோ? வாடா சித்தா காலாட்ட என்றும் தமிழியும் தன் தொழில் நானும் என் தொழில் பொன்னனும் சின்னனும் தன் ஆரவாரம் என்றும் அவர் கூறும் சிலேடைகள் இன்றும் பழைய மாணவர்கள் நினைவில் நிற்பவை. அவரிடம் குடிகொண்ட கவியுற்று அவர் பேரன் ஜெயபாலனிலும் ஊறியது என்றே நான் கருதுகிறேன்.

ஜெயபாலன் பள்ளிக் காலத்திலேயே பேச்சாளனாகவும் நாடக நடிகனாகவும், எழுத்தாளனாகவும் பெயர் பெற்றவர். பன்னாலை கணேச சனசமூக நிலையம் சூட்டிங் ஸ்ரார் விளையாட்டுக் கழகம் அம்பனை கலைப் பெருமன்றம் மூலம் சமூக சேவைகளிலும் தன் ஈடுபாட்டைக் காட்டியவர். தொழில் காரணமாக கிளிநோச்சிக்குச் சென்று அங்கு வாழ்ந்த இருபது ஆண்டுகளிலும் தன் கவிதை பேச்சு ஆற்றல்களாலும் அரசியல் சமூக ஈடுபாட்டாலும் கிளிநோச்சி மாவட்டம் அடங்கலும் சமூக அந்தஸ்தைப் பெற்றவர். எட்டு ஆண்டுகளின்முன் பிரித்தானியாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்தார். இவர் தன் கவிதைத்திறனை முதன்முதலில் லண்டன் சிறீ. முத்துமாரி அம்மன் ஆலய முத்தமிழ் விழாவில் வெளிப்படுத்தினார். அந்த விழாவில் கவியரங்கத்தில் கவிஞராக இவரை இணைக்க எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததை இன்றும் பெருமையாகக் கருதுகிறேன்.

அன்றுமுதல் பேச்சாலும் எழுத்தாலும் மேடைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் லண்டனில் புகழ்பெற்று விளங்குகிறார். கலாநிதி இ. நித்தியானந்தனின் சன்றைஸ் வானொலியில் செய்தியாளராகவும் தெருவோரத் திண்ணை நிகழ்ச்சி முன்னிலையாளராகவும் பெயர் பெற்றுள்ளார். திரு. நடாமோகனின் லண்டன் தமிழ் வானொலியிலும் இணைந்து பணியாற்றி ஐரோப்பிய கண்டா வான்லை நேயர்கள் மத்தியில் புகழ் பெற்றுள்ளார்.

இவர் லண்டனுக்கு புலம்பெயர்ந்த மறுவருடம் நான் கொலண்ட் நாட்டுக்குச் சென்றபோது இவரது வாளொலி கவிதையால் கவரப்பட்ட என் குடும்ப நண்பர் சிவநேசன் விமலாதேவி தம்பதிகள் இவர் கவிதைகளை ஓலிப்பதிவு செய்துவிட்டு மகிழ்வதையும் இவரைப்பற்றி உயர்வாகப் பேசியதையும் கேட்டேன்.

என் ஊரவர் அன்புத்தம்பி எனக்கூறி மகிழ்ந்தேன். இவரது நூலும் இவரது கவிதைகள் இவரது குரவில் இசைத்தட்டாகவும் வெளிவருவது பொருத்தமானது என்றே நினைக்கிறேன்.

ஆற்றல் மிக்க இவர் காதல் மனையாள் கமலா. ஜெயபாலன் இரண்ணக் குழந்தைகள் தாயகள் ஜெயனி என இனிய குடும்ப இணைப்பும் இவருக்கு உண்டு. இவரது முத்த சகோதரர்கள் ரஞ்சன் கண்டாவிலும், குணாளன் தெல்லிப்பழையிலும், தயாளன் லண்டனிலும் மகாஜனா பழைய மாணவர் சங்கம் உட்பட சமூக நிறுவனங்களில் பங்கேற்று உழைத்து வருகின்றனர். ஜெயபாலன் பிரித்தானியாவின் மகாஜனா பழைய மாணவர் சங்க உபசெயலாளராக பணியாற்றி எனக்கு பக்கபலமாக விளங்குகிறார். லண்டன் முத்துமாரி அம்பாள் கலாசார செயலாளராக முத்தமிழ் விழாவையும் போட்டி நிகழ்ச்சிகளையும் திறம்பட நடாத்தி வருகிறார். புதினம் மனம் பேசுது ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் இவரது தொடர் ஆக்கங்கள் வெளியாகி வருகிறது. இவரது இலக்கியப் பயணம் மேலும் தொடர வாழ்த்துகிறேன்.

வ. கி. கிராமநானுனி

பிரித்தானிய மகாஜன பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவர்
பிரித்தானிய சைவ முன்னேற்றச் சங்க ஸ்தாபகர்,

10.06.2004-06-21

அறங்காவலர்.

அணிந்துரை

மனம் என்ற தேங்கூட்டிற்குள் கவிதைத்தேன் தேம்ஸ் நதியின் நீரைப்போல ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

மைசூரிலுள்ள பிருந்தாவன் பூங்காவில் காலை மாலை இரவு என்றில்லாமல் மலர்கள் மலர்ந்து நெஞ்சங்களை மகிழ்வைக்கும். அந்த மலர்களிலுள்ள தேனை வண்டினங்கள் ரீங்கார ஆரவாரத்துடன் சேர்ந்து தாங்களும் பலனடைந்து மனிதர்களையும் தேனாக்கி விடுகின்றன.

எனது அன்பு நன்பர் ப.வெ. ஜெயபாலனின் உள்ளம் கவிதை உள்ளம். கவிதைச்சோலை. அங்கே கவிதைகளான மலர்களுக்கும் குறைவில்லை. அவரது கவிதைகளில் பெருக்கெடுக்கும் தேன் சுவைக்கும் அளவில்லை.

ஜெயபாலன் கவிதைகளில் தமிழ் துள்ளி விளையாடும். அவை கம்பீரத்துக்கு இலட்சணங்கள். வீரத்துக்கு காண்டபாம். உணர்ச்சிக்கு உந்துசக்தி. நாட்டுப்பற்றுக்கு நல்ல வித்து. சந்ததியின் விழிப்புணர்வுக்கு நல்ல மருந்து.

தாய்மண்ணுக்கு உரம். இரசனைக்கு இரசம். இப்படியான பெருமைகளின் இருப்பு அவர் கவிதைகள்.

இலண்டனிலுள்ள கலையரங்குகள் எல்லாம் கவிஞர். ஜெயபாலனின் கவிதைகளில் பெருமை பெற்றவைகள். கவியரங்கம் என்றால் ஜெயபாலன். ஜெயபாலன் என்றால் கவியரங்கம் என்னும் அளவுக்குப் புகழ்பூத்த கவிஞர்.

கவிதையுடன் மேடைக்கு வரும்போது கம்பீரமான இராஜபாட் நடையுடன்தான் வருவார். அதுவே இரசிகர்களை உசார்படுத்திவிடும். பின்னர் துள்ளும் நடையில் கவிதையை அள்ளி அள்ளிப் படைக்க மண்டபத்திலுள்ளவர்களின் மனங்களுடன் கரங்களும் சேர்ந்து கொள்ளும்.

ஈழ மண்வாசனை இவர் கவிதைகளின் இதய தாகம். பாடசாலை வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்துடன் கவிதை எழுதத் தொடங்கியவர். இவரை ஒரு பிறவிக் கவிஞர் என்றே சொல்லலாம்.

படாடோபமின்மையும் பணிவும் இவரது பெருமையின் இலட்சனங்கள். கவிதைத் தலைப்பை மட்டும் கவிஞரிடம் கொடுத்துவிட்டால் போதும். மல்லிகை முல்லை போல இரவோடு இரவாக மலர்ந்து காலையில் மாலையாக்கிவிடுவார்.

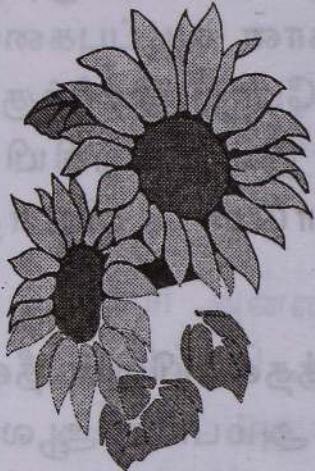
வானாலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைகள், சுஞ்சிகைகள் உட்பட எல்லா ஊடகங்களிலும் சிறந்த கவிஞராக முத்திரை பதித்த ஜெயபாலன் அவர்களின் கவிதைத் தொகுப்புக்கு சில வரிகள் எழுதுவதற்கு எனக்களிக்கப்பட்ட வாய்ப்பை பெருமையாகவே கருதுகிறேன். கெளரவமாக மதிக்கிறேன்.

தாமரையில் காலையிலும், மல்லிகையில் இரவிலும் தேன் சொரிவதைப்போல இரவு பகல் என்றில்லாமல் கவிஞர் ஜெயபாலன் கவிதைகள் கங்கை போல ஓடிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பது எனது பிரார்த்தனை.

நிழல் தேடும் மனிதன் புத்தக வடிவில் வரும் கவிஞர் ஜெயபாலனின் முதல் படைப்பு. இதைப்போல இன்னும் பல ஆக்கங்களை எதிர்பார்ப்போமாக..

அன்புடன்
பொன். பாலகுந்தரம்
(பத்திரிகையாளர்)

எனது கவிதையின் கதை

பா. வெ. ஜெயபாலன்

என் இதயத்து உணர்வுகளை சந்த ஒசை கெந்திடும் வார்த்தைகளால் கோர்த்து வடிவமைத்த வார்ப்புகள் இவை. அழகு தமிழ் குழைய உரிய கருத்தும் உள்ளின்று ஒழுகும் சொற்கோர்வை கவிதைகள் என ஏற்போர்க்கு இவை கவிதைகளே! இல்லை என்போர்க்கு இவை சொல்லாரம். நிழல் தேடும் தமிழனைக் காண இந்த நூலினுள் நுழைவோருக்கு ஓரிரு வரிகளேனும் இரசிக்கும் ருசிப்பை தறித்துத் தருமாயின் எனக்குத் திருப்தி.

தமிழ்மீது தாயக உணர்வு பீறும் உள்ளத்தோடு புலம் பெயர்ந்து அந்நிய மன்னில் தமிழின அடையாளங்களைத் தவிப்போடு தொலைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற தமிழர்களில் நானும் ஒருவன். அறிவியலிலும் பொருளியலிலும் அந்நியத்திலும் முன்னிலை அடையும் வேட்கை கொண்ட மனங்களின் வேக ஓட்டத்தில் இன அடையாளங்கள் கழன்று விழுவதைப்பற்றி கவலைப்பட ஏது நேரம்?

புலம்பெயர் வானலைகளின் கவிதை நிகழ்வுகள் என் எழுதுகோலை கவி ஆர்வத்துக்குள் இழுத்து நுழைத்தன. தரப்படும் தலைப்புகளுக்கான வடிப்புகளை என் குரலில் வானலையில் தவழவிடும்போது இரசிக்கும் உள்ளங்களின் தட்டிக்கொடுப்புகள் இம்முயற்சியில் வேலைப்பள்ளுக்களின் களைப்போடும் விடாது ஒட்டவைத்தன.

என் முத்தமிழ் ஆர்வத்துக்கு இத்தரையிலும் தீனி தரும் லண்டன் அருள்மிகு முத்துமாரி அம்பாள் ஆலய அறங்காவற்சபைத் தலைவர் திரு. நா. சிவரத்தினம் sunrise தமிழ்ஒலிபரப்பு பிரிவு அதிபர் இரா. நித்தியானந்தன் வானலைகவி வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்பளித்த �London Tamil வான்களை நிகழ்வு first audio கலையக அதிபர் நடா. மோகன் TRT தமிழ் அலை அதிபர் குகநாதன் ஆகியோர் என் உளமார்ந்த நன்றிகளுக்கு உரித்தானவர்கள். பள்ளிப்பருவத்தே தமிழ்ச்சுவையை எனக்கு அள்ளிப்பருகிய மகாஜனக் கல்லூரி ஆசான்களையும் நெஞ்சார நன்றியுடன் நினைக்கின்றேன்.

நாலுக்குள் நுழையுங்கள் மகிழ்வோடு சுவைப்பவற்றை மற்றவர்களுடன் பகிருங்கள். குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுங்கள்.

நன்றி வணக்கம்.

ப. வை. ஜயபாலன்

நாலாசிரியர்

பெருள்க்கம்

1.	மாரி அன்னை! அருள் பொழிவாள் வாரி!	1
2.	ஈலிங்பதி ஆளும் தூர்க்கை	5
3.	தேரில் ஏறும் மாரி அம்மன்	7
4.	மறக்கும் மனம் உண்டோ?	9
5.	கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்	12
6.	விடியல் வெளிச்சம்	14
7.	பதுக்காற்று	16
8.	காற்றினில் கலந்த உறவு	19
9.	நிலாவரை நீரூற்று	20
10.	மகிழ்ச்சி தரும் மார்கழி!	22
11.	அந்தி வானம்	24
12.	தாலாட்டு	26
13.	அஞ்ச வாரப் பிஞ்சு	29
14.	அந்தநாள் ஞாபகம்!	32
15.	ஆனந்த நாட்கள்	34
16.	போதை	36
17.	தணியாத தாகம்	38
18.	வழிமேலே விழி வைத்து...	40
19.	இனியேனும் திருந்து தம்பி!	42
20.	அடுத்த சந்ததி	44
21.	தாய் மன்னை மறக்கலாமா?	46

22. நிழல் தேடும் தமிழன்	48
23. முத்தோரைப் போற்று	51
24. இன்னுமா உறக்கம்?	53
25. வருக, தமிழர் பொற்காலம்	55
26. சமாதானப் படையல் இடு!.....	57
27. அந்நியக் காற்று	59
28. வெற்றி நிச்சயம்!	61
29. வெற்றி கிடைக்கையிலே.....	62
30. விடிவது உறுதி!	64
31. வீரமறவரே!	66
32. ஆடியிலே ஆனதென்ன?	68
33. 83இல் இனவெறியில்	70
34. சோக நினைவுகள் ஓய்வது எப்போது?	73
35. கறுப்பு யூலை	75
36. சொல்லிவிடத் துடிக்கிறேன்!	77
37. காதல் பூக்களும் காயப்படுத்தும்!	79
38. புலம்பெயர் வாழ்வில் இளைய தலைமுறை ...	81
39. தமிழ் தொடரா...	83
40. புலரட்டும் புது நம்பிக்கை!	85
41. புத்தாயிரத்தில் பூக்கட்டும் பூக்கள்!	87
42. யாழ்ப்பாணம்	88
43. வளமான கிளிநோச்சி மாதே!	94
44. நம்பிக்கை நாற்றுக்கள்	98
45. கவலையுடன் எழுதிய கடிதம்!	100
46. மீண்டும் தொடரும் மிடுக்கு	102
47. சித்திரையே அக்கிரமம் போக்கு!	104
49. நூலகம் எரிந்தது! ஈழம் பிறந்தது!	106
50. மல்விகையாம் சுஞ்சிகையின் டொமினிக் ஜீவா	107

மாரி அன்னை! அருள் பொழிவாள் வாரி!

அண்டம் எங்கும் புகழ் வீசும்
லண்டன் நகர் கொனு விருக்கும்
அருளில் மிகு முத்துமாரி!
அண்டியவர் தூயர் கயளந்து
ஆறுதலில் அவர் மகிழ்
அருள் பொழிவாள் மிக்க வாரி.

ஐந்தாண்டே ஆரம்பம்
கண்டு கோயில் என்ற போதும்
ஆச்சரியம் வளர்ச்சி யாவும்!
அயராத முயல் வாலே
சுயமாக இதை வாங்கும்
ஆற்றல் அவன் அருளில் மேவும்.

நாற்புறமும் நகர் கடைகள்
நடுவில் அவன் உயர் மாடி
நல் அமைதி யிரு சூழலே!
ஏற்றபல தெய்வ வாசல்
இருப்பில் அன்னை நாற்புறமும்
எழிலார்ந்த மாரி கோயிலே.

எத்தினமும் விழாக் கோலம்
இகசகள் அவன் புகழ் பாடும்
எழில் கோலம் நாள்நாள் மாறும்,
சித்திரையில் கொடியேறி
சிறப்பகடையும் பெளர்ணா நாள்
தேர், தீர்த்தம் வந்து சேரும்.

கதப்புச் நாள் தொடரில்
பத்துத் தினம் முருகன் அவன்
பதி இதனும் திருவிழாக்கள்!

பாகன வயிற் ரோன் சதுர்த்தி ர்யூ டாகி
ஆவணியில் அவனுக்கும் கஷி கஷி கஷி
பரவசங்கள் தரும் விழாக்கள். வருட பாகி

வண்டியாம் முக்கணையும்
வளர்க்க நிதம் ஆண் டாண்டு
கவக்கும் முத் தமிழ் விழாவும்,
வருகை தரும் அறிஞர் உரை,
வளர் சமய கருத்து நிகர
வாகும் பணி அதுவும் மேவும்.

மழகைகளும் தயிழ் பயில
மகிழ்ந்து பல கண பயில
வாய்ப்பளிக்கும் பள்ளிச் சேவை,
மனம் ஆற வழிபாடும்
கணள் ஆற உணவோடும்
வரவேற்பு தணிக்கும் நோகவ.

தாயகத்தின் துயர் துடைப்பில்
ஆயைமும் கரம் கொடுக்கும்
தடையின்றி எந்த நாளும்,
தரவேண்டும் நிதியம் ஏன
விதி ஆக்கி அதை யாப்பில்
தாம் இகணத்த தண்கம பாடும்.

கொண்ட துயர் பிள்ளை வரம்
 கொடுத்த திந்த அன்னை கரம்
 கொடை அருளே என்னை ஆனும்
 சுகற போக்க அருள் பாய்ச்சி
 கொடுத்த கதயும் இரகண யாக்கி
 குளிர்வித்தாள் அன்னை பாரும்.

ஈவிங்பதி ஆரூம் துர்க்கை

ஈவிங்பதி கனக தூர்க்கை அம்மா - தாயே

எங்களின் துயர் துடைத்து அருளும் அம்மா
வாழிடம் மீதில் எம் மொழி கலைகள் - வம்சா

வழி தொடர தாநின் அருட் கரங்கள்.

அண்ட ஹோகம் எங்கும் நாயகியாள் - இங்கு

ஐண்டன் தமிழர் நெஞ்சுக்கு ஆறுதலாய்
கொண்டு கோயில் ஈவிங்பதி உறைந்து - தேவி

கொடுக்கும் அருள் ஈழம் வரை பரந்து.

வேறான வாழ்விட சூழலிலே - எங்கள்

வேர்வழி மொழி கசவம் சீரிகிலே

பேரகவ யாய்கூடி இனைஞர்கள் தாம் - இங்கு

பெறத்தந்தசூம் நின்தன் அருட்கரம்தான்.

ஏக்கம் துயரில் எம் தாயக மண் - வாழ

இனையவர் பசி தீர்க்கும் நின் அருட் கண்

ஆத்மீக நெறிவழி கோரோச்சி - தேவி
அறவழி சிறப்புடன் பார் ஆட்சி.

சந்நிதி வந்திடல் நின்மதியே நின்கண
சரணகடவோர் நெருஞ்சம் பரவசமே
பொன்னளிர் மேனி நின்எழில் கோம் - நிதம்
பொழியும் நின் கருணை கண் வளம் யாவும்.

தேரில் ஏறும் மாரி அம்மன்

தேரில் ஏறி அன்னை முத்துமாரி
 திக்கு நானும் வகும்வந்து காவி
 பாரில் உயர் இண்டன் நகர்மேனி - டூடிங் (Tooting)
 பதியில் இருந்து அருள் புரிவாள் வாரி

ஊரும் வண்ண எழில்கோலத் தேரில்
 ஒளிரும் அவள் விழியில் அருள்ஊறும்
 சீர்அழகி வதனம் அருள் கோலம் - தன்னை
 சேர்ந்து அகண்வாருக்கு அருள்புரியும் நாளும்

வண்ண எழில் முத்துமாரி தாயாள் - பக்தன்
 வடிவத்தில் ககலைஞட்டி பேசிடுவாள் வாயாள்
 கண்ணதிரே ஒடும் இந்தத் தேரை - பாரும்
 காட்சிதந்து கட்ட வைத்த அன்னை அவள் சீரை.

ஈழுமணி நாட்டில் தேர் ஆக்கம் - செதுக்கி
 எடுத்து இங்கு கொண்டுவரி அன்னை தந்தாள் ஊக்கம்
 ஆள ஈழும் அடிமை கொண்டாள் மண்ணில் - இன்று
 அன்னை ஆட்சி புகழ் ஒளிர்வு விஞ்ணில்

தயிழ் வளர கண்ணிபிற சேவை - எழு

தாயகத்தில் துயரிடையே நின்றுதலிப் போகர
உயிழ்தருள்வாள் நிதியம் தான் தந்து
உய்யகவெப்பாள் தாம்திழுந்த தனிநாடு வென்று

வேகை வீடு என்ற ஈண்டன் வாழ்வு - என்றும்

விரக்தி இனக்கலப்பு தயிழ் அடையாளம் வீழ்வு
கோல எழில் தேவி முத்து மாரி - தேரில்

கொனு இருந்து அருள்வாய் உன் இனம் யினிர சீரில்-

மறக்கும் மனம் உண்டோ?

கந்தனது ஐந்து தேர்கள் கொண்ட எழில்மாகவ
காவடியும் அடியழிப்பும் வீதியில் இரா இராவாய்
கொண்ட கண்டம் நீங்கிய தம் நேர்த்தி நிறைவேற்ற
கோல அருள் தூக்கு துரை காவடியும் போற்ற

தெல்லிப்பழை சூடிசைவீடு மாடிமகன சாணம்
தெளித்த மூற்றம் வீடுசுத்தம் இருபத்தைந்து நாளும்
நல்ல பல மரக்கறிகள் கடை நிறையும் சீரில்
நாடார் தாம் மீன் இறைச்சி கடைஅப்போ ஊரில்

சாமிழையர் கொடியை ஏற்றி ஸ்தம்ப பூசை செய்வார்
தகலைஆட்டி குருக்கள் அங்கு ஒழுங்கு கெடின் கவவார்
ஆழி பொலீஸ் கிடையாது சாரணீர கடமை
ஆங்கு ஆங்கு தண்ணீர்ப்பந்தல் சந்திதோறும் வழமை

மூன்றாம் வெளிதொடர் வீதி மணிகள் அணி கடைகள்
முழுமையாக தெற்கு வீதி கடலை வறுக்கும் கடைகள்
தோன்றுவார்கள் குருடர் முடவர் வறிய பிச்சைக்காரர்
தொகை தொகையாய் கண் அடிக்கும் இளவயசுக்காரர்

பட்டு பருத்தி புடகவ் வேட்டி தாவணி பாவாடை
பக்திதரும் பொட்டு குநி முகம் வழியா தாடை
எட்டுத்திக்கால் பஸ்கள் காரில் சனங்கள் வந்து குவிய
என் எறிந்தால் எண்ணேய் தேறும் இடிபட்டு நெரிய

பச்சை சாத்தி தேரால் இறக்கி பன்றீர் மரர் தூஷி
பழைன தவில் நாதசுரம் உடுக்கு பக்தி மேனி
உச்சமாக உருவில் ஆழும் பக்தர்களும் உண்டு
உலாவில் வரும் ஜூந்து தெய்வம் ஆடி ஆடிக் கொண்டு

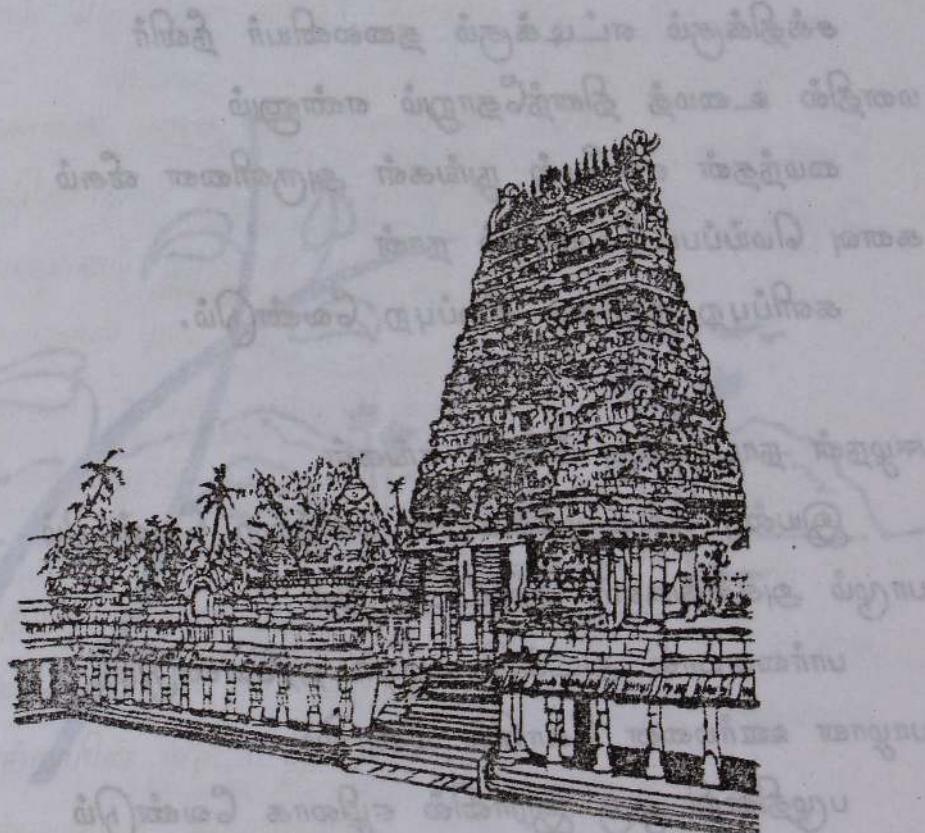
இரணிரவாய் தேர்மறு நாள் கீரிமகலை நோக்கி
என்று தண்ணி இகறத்து தங்கள் பிதிரிக்கடனை அழற்றி
வரும் செநிவாய் சனக்கூட்டம் அர்ச்சனைக்கு தட்டம்
வாங்க அம்மா கைதவறி குழந்தை அழும் கட்டம்

பனங்குட்டான் புற்பாய்கள் கடகம் கடை விரிக்கும்
பசியாற அன்னதானம் சிறாப்பர் மடம் கொடுக்கும்
சனம் நிறைய சிவன்கோயிலில் உண்டியழும் வழியும்
சனி வியாழன் நவக்கிரகம் தண்ணி வார்ப்பில் ஒளிரும்

சங்கிலி அறுப்பு கசக்கிள் களவு சாராய வியாழி பகிடி
சந்தடி இன்றி காதலர் ஓட அந்த ராவும் உதவி
இங்கிதமாக சங்கீத கானம் நாடகம் நடனம் யாவும்
இரணிரவாய் கீரிமகலை கறை மேடை காணும்.

காத்தோடி காய்போட்டு கறிகள் சோறு சமைத்து
 காகத்துக்கும் பிதிர்களுக்கும் விருந்தினர்க்கும் படைத்து
 வேர்த்தோடி செல்கையர் வந்து சங்கை ஊத
 விரத வீடு சாம்பிராணி புகையயமாய் ஆக

அந்த நாளைத் தன்றன் வாழ்வில் மறக்கும் மனம் உண்டா?
 ஆனந்தம் தரும் நினைவு இதனில் வேறு உண்டா
 தந்தை தாயார் பரம்பரையாய் தவழ்ந்த சொந்தப்பூஷி
 தகர்ந்தயாவும் அங்கு இன்று பிணங்கள் தின்றும் ஆயி.

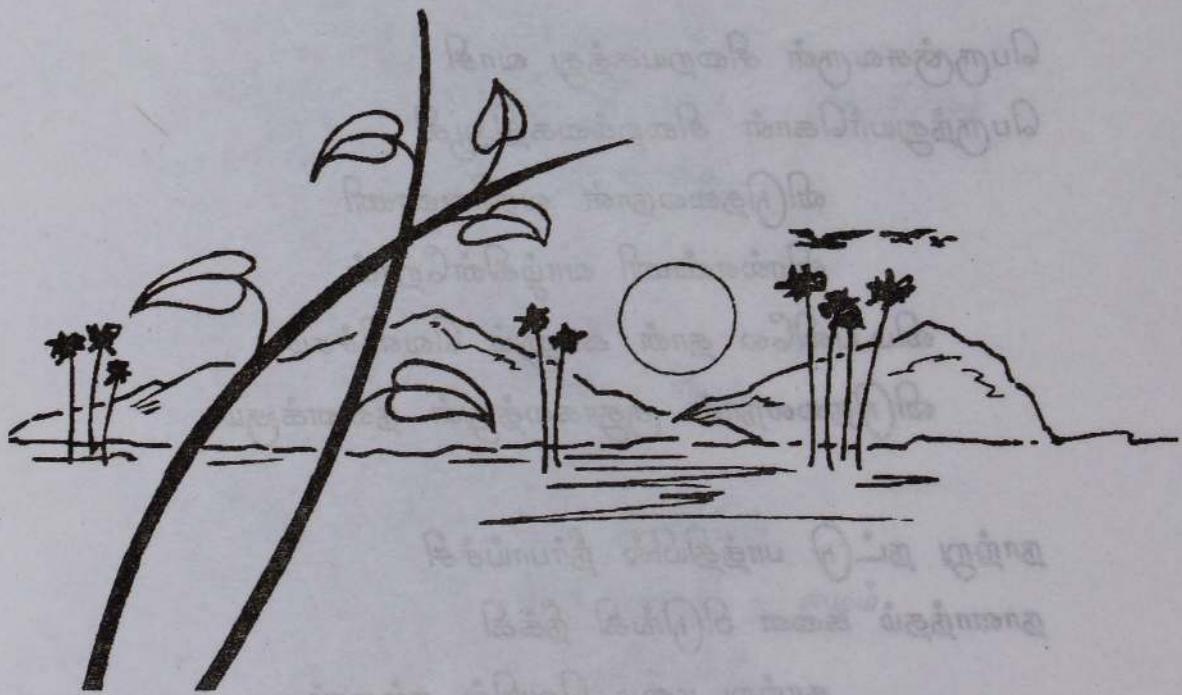

கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்!

தினங்கள் ஓன்பது நாங்கள் பக்தி
 சிரத்தை மேலிட சேநித்தோம் தாயிர்
 தனங்கொள் கண்ணி நல்வீரம் மூன்று
 சக்திக்கும் எட்டிக்கும் தகலையியர் நீலிர்
 மனதில் உழைத் தினந்தோறும் எண்ணும்
 கயந்தன் என்மேல் நுங்கள் அருளினை வீசும்
 கனவு மெய்ப்படவேண்டும் நான்
 களிப்புற நாநிலம் சிறப்புற வேண்டும்.

எழுநன் நாட்டுக்கு மீண்டு எங்கள்
 இயல்பு நல்வாழ்க்கையில் மகிழ்வுற வேண்டும்
 பாழும் அச்சிங்களர் கொட்டம் நின்
 பார்கவயால் அடக்கி அருள் தரவேண்டும்
 பாழான ஊர்மனை கோயில் மீண்டும்
 பழுதின்றி ஒரு இராணில் எழிலாக வேண்டும்
 ஈரேழு ளோகங்கள் யாவும் எழும்
 எழிலான தழிழ்நாட்டை இசை பாடவேண்டும்.

வன்னி மகை கிளிநோச்சி மண்ணில் வற்றா
 வளம் ஓங்கி நெற்கதிர்கள் பொனி தள்ளவேண்டும்
 தன்னிகரில் எம் கண்ணி செல்வம்
 தன்கண நல்க பேரறிஞர் பல்கி வரவேண்டும்
 முன்னிகலமில் விஞ்ஞான நுட்பம் கண்ணி
 முன்னேற்றம் ஈழம் தன்னில் எங்கும் வரவேண்டும்
 என்னருமை தமிழ் மண்ணை என்றும்
 எதிரி வெல்லா பகடயணியும் முன்னிகலமில் வேண்டும்.

விடியல் வெளிச்சம்

இருளவனின் போர்வைக்குள் ஏகி
 இயங்கும் உடல் ஓய்வுறக்கம் ஆகி
 படுத்திருக்கும் உயிரினங்கள்
 பகவவனின் ஒளிக்கத்திர
 பார்த்தவுடன் கண்ணிழித்துக் கொள்ளும்
 பகல்பொழுதின் கடமைகளை எண்ணும்

பெருஞ்சவருள் சிறையகத்து வாசி
 பெருந்துயர்கொள் சிறைக்ககதிதுகி
 விடுதலைநாள் வரவெண்ணி
 விறல்எண்ணி வாழ்கின்றோன்
 விடியலிலே தான் காணும் வெளிச்சம்
 விடுதலைநாள் குதூகத்துள் நனைக்கும்.

நாற்று நட்டு பாத்தியில் நீர்பாய்ச்சி
 நாளாந்தம் கணை பிடுங்கி நீக்கி
 காற்று மழை வெயில் எல்லாம்
 காவரைண் மீது பயிர்
 காத்துநிற்கும் ஏழைக்கம காரன் கண்ணில்
 ஏற்றி வைக்கும் வெளிச்சம் உற்சாகம்.

இராணுவத்தின் கெடுபிடியாமல் வீடும்
 நாற்புறமும் உறவு கொண்ட ஊரும்
 பேணி நின்ற பயன்மரங்கள்
 காணியெல்லாம் விட்டு வன்னி
 காட்டினிலே மரத்தின் கீழ் வாழ்வோன் வெளிச்சம்
 கண்டவுடன் அடைவான் பசித் தாக்கம்

ஓயாத அலை என்ற பேரில்
 உற்சாகத்தோடு களம் ஆடி
 பாய்புலிகள் சிங்களத்தை
 பயந்தோட வைக்கும் போர்
 தாயகத்து செய்திகளைக்கேட்க - வெளிச்சம்
 காலைதன்னில் தரும் உற்சாகம்.

வேகயைதே வாழ்வு என்று ஆகி
 விதம்னிதமாய் செலவுச் சிட்டை கூடி
 காலம் பல உறைபகியில்
 கண்க வைக்கும் சுடு வெயிலில்
 புகலிடத்தில் வதங்கும் இந்த அகதி - எழும்
 போயகிடய வரும் எப்போ வெளிச்சம்?

புதுக்காற்று

கீரிமகை கடற்கரையில் அன்று

கிளர்ந்துவரும் புதுக்காற்றில் நின்று

ஊரி சிப்பி அகலை அழகில்

ஜூடி ஆடி மணல் அள்ளி

வீசி விளை யாடியநாள் எண்ணம்

விரியவரும் நினைவில் எங்கள் மக்ஞமும்.

மாவை நல்லூர் சந்திதியில் தேரா?

மக்கள் அகலை திரும் ஊர் ஊராய்

காவடியும் தாவணியும்

கடகலைப்பையும் திரைப்படமும்

களித்து நின்ற நாட்கள் இனி கனவா?

காற்று வந்து அவை மீட்டுத் தருமா?

முற்றம் மெழுகி கோம் போட்டுப் பொங்கி
 முழ வீடும் அதற்கு முன் நாள் கழுவி
 சுற்றம் எல்லாம் பரிமாறி
 குழல் எல்லாம் விழாவாகி
 பட்டிப் பொங்கல் மாட்டுவண்டிச் சவாரி
 பல நினைவு புதுக்காற்றில் உலை.

மூக்கு பேணியில் ஆட்டுப் பால் கோப்பி
 முட்டிமுட்ட நூற்றக்கும் கன்னும் நாக்கில்
 வெள்ளிக்கிடாய் புளுக்கொடியல்
 வேனளக்கொரு ஓடியற்கூழ்
 பழஞ்சோறு குரக்கன்மா பிட்டு
 பறிபோச்சே எம் நாக்கக விட்டு

கினிநொச்சி குளம் ஓடிக்குளித்து
 கிளர்ந்துவரும் குளிர் காலைக் காற்று
 களி மண்ணில் விளைந்தாகி
 கனம் மணியில் தினம் ஊறி
 திகழும் நெற் கதிரை தாஸாட்ட
 திரியும் அவை மண்ணில் கால் ஆட்டி.

தென்கண பகன வேம்பு பலா வாழும்

தெரு எதினும் அறிந்தமுக வாடை
அன்கண என்ற மரியாதை

ஆடவழி இல்லை உபாகத

எந்நாளும் சாரம் சேட் கசக்கிள்

என வாழ்ந்த நாள்வருமா எமக்குள்

ரி.ஆர்.ரி. ஜனி ஜவியின் ஊடே

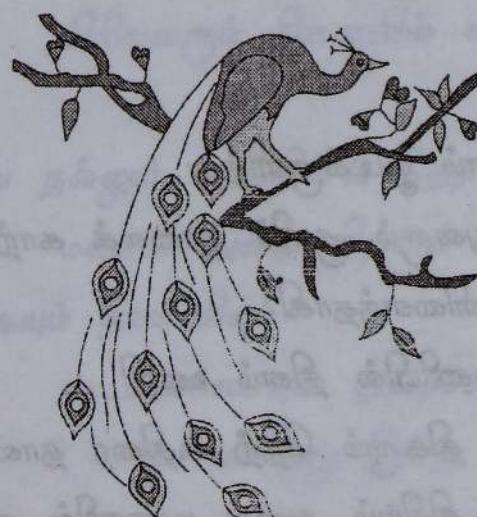
திரிகின்ற புதுக்காற்றே நீ போய்

சீராட்டி எகம வளர்த்து

சிங்களத்தால் சீர் குறைந்து

போராடி நிற்கும் எழுமாதா - அவன்

பொன்னடிக்கெம் வேதனை சொல் தூதாய்.

காற்றினில் கலந்த உறவு

வீசுபனி காவி வரும் மாசியிலே ஊரில்
 வெண்பனியை வாரிவரும் சீகமயிலே வாகில்
 ஆசை தரும் இராமலர் மேல் தாவி வரும் வாசம்
 அள்ளிவரும் உறவுகளை தொகைபேசி ஊடும்.

வீச்சாக இரத்தத்தை உடல் எங்கும் பாய்ச்சி
 கிடாதியக்கும் இருதயத்தை தான் அரசு ஓய்ச்சி
 மூச்சாக கலந்துறவாய் மானிடத்தை இயக்கும்
 மொத்தத்தில் உலகியக்கம் காற்றுக்குள் அடக்கம்.

உயிர் மூச்சு காற்றினிலே கலந்து வந்த உறவு
 உறவறுந்த வெள்ளிகள் வான் அந்தரத்தில் உருள்வ
 கடல் மூச்சை ஆணிகளாய் மேகத்தில் காவி
 கலந்து தரும் உயிர் பருக மழை நீராய்த் தாவி

உடலோடு உறவாடும் சுபாவத்தில் சுவாசம்
 ஓடி வரும் தென்றல் என உடல் தழையும் பாசம்
 படுவேகப் புயனானால் கொண்டோடும் ஆகி
 படைத்தவன் தன் தொழில்நுக்காய் இகத விட்டான் ஏனி.

நிலாவரை நீருற்று

நிலாவரை யாழ் நீருற்றுக் கேணி
நெடும்பாகலை மண்ணில் அதைப்பேணி
குடா நாடு முழுமைக்கும் வாய்க்கால்
கொண்டு சென்றால் பசுமை தரும் சோக்காய்...

புத்தூரால் சண்ணாகம் போகும்
பொழுதெல்லாம் அதை நோக்கும் யாரும்
இப்பாரின் அதிசயத்தைப் பார்த்து
எப்படியாம் இது என்பார் வியர்த்து.

நெடுந்தொகைவு வானில் நிதம் ஓளிர்ந்து
நிற்கும் நிலாவரை ஆழம் நெடுத்து
இருக்கும் என்ற காரணத்தை தொடுத்து
இட்டார் பெயர் நிலாவரை என்றிதற்கு.

பருவமழை நீர் மண்ணுள் ஓடி
படிந்திருக்கும் சண்ணக்கல் நாடி
வரும் ஊற்றாய் கோடை தோறும் பீநி
வற்றாத கிணறு என்ற பேரில்

இடினிமுந்து வந்த தென்றாள் பாட்டி
இராவணார் உதைத்த தென்றாள் பூட்டி
இடை அறுத்த காதல் பெண்கள் விமுந்து
இறந்ததனால் ஆவி உண்டாம் நிகரந்து

பாணன் யாழ் மீட்டிப் பெற்ற பரிசு
பச்சை வற்றி போர் அழிவால் தரிசு
வீணாகும் நீர்த்தேக்கச் செறிவு
வெளிக் கொண்டில் கொட்டும் வள முரசு.

மகிழ்ச்சி தரும் மார்கழி!

நினைத்திட மார்பு களிப்பில் உறும்
நெஞ்சக்கு மாரி நாள் மகிழ்ச்சி தரும்
நினைத்திடும் வெள்ளக் களிப்பில் ஊர் மார்கழி
நாட்கள் மதகுகள் உடைத்து வரும்

வெள்ளம் மழை என்றால் பள்ளிக்கூட மணி
வேளைக்கே ஓலிக்கும் பள்ளி விடும்
அள்ளித் தெளிக்கும் வெள்ளம் நடந்திட
அவ் வப்போ வீதியில் வாகனங்கள்

அடுக்கு கும்பத்தில் சாணகப் பின்னையார்
அன்றாடம் முற்றத்தில் வீற்றிருப்பார்
கொழுக்கட்டை மோதகம் விரத முடிவு நாள்
கொண்டாட்டம் திருவெம்பா தொடர்ந்து வரும்

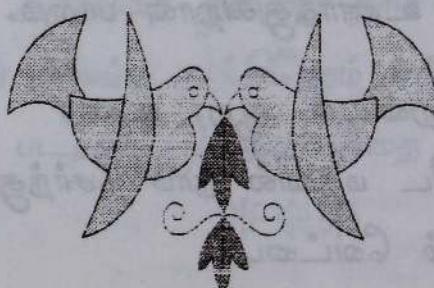
வெள்ளத்தை துள்ளிப் போய் ஏற்றுவதும்
நினையாட்டாய் மரக்கொப்பை உணுப்பு வதும்
கள்ளமாய் வெள்ளத்தை அடுத்தவன் காணிக்குள்
கடத்த வரம்பை உடைப்பதுவும்

அடைமதையால் வீட்டில் ஆழுமாடு கத்தி
 அறை அடுத்தவன் வேலிக்கு மேல்
 சுழையை ஒடிக்க கொக்கத் தடி கடகம்
 கொண்டு இரவில் பதுங்குவதும்

கடும் எரம் விறகொன்றும் எரியாது தேடி
 கடைக்கு ஜட பாண் தானும் இருக்காது
 விழுகின்ற மரவள்ளிக் கிழங்கும் சம்பஞும்
 வீட்டுக்குள் மார்கழிப் பசி போக்கும்

புகக்கூடு ஜழுகி நீர் அடுப்பில் விழும் பூரான்
 புவி நகச் சிளந்தி தேன் பாம்பு வரும்
 குவாக் குவாக் தவணைகள் இரவு இரவாய்...
 கோஷ்டியாய் காதல் இசை பாடும்

வெள்ளம் வடிய வீதிக்கு மத கொன்று
 வேண்டும் என்று அந்நேரம் நினைப்புவரும்
 கொன்றக்கை ஸ்ரீசத்தில் கொடுத்த ஊர் “சேமனன்”
 கொல்ல வேண்டும் என்ற கொதியும் எழும்.

அந்தி வானம்

அந்திச் சிவப்பினை சிந்தி - அந்த

ஆகாயச் சூரியன் நாளும்
பந்தெனச் சுற்றிடும் பூவி

பாகவதை கொருசிடும்போதும்

எந்தெந்த வர்ணத்தில் சேலை - பட்டில்
எறிந்தவன் பரிசளித் தாழும்

குந்தி இருக்கும் இப்பூவி தகை

கோணுவாள் காதலில் வீழாள்.

நந்த வனம்தோறும் நிற்கும் சின்ன

நாலுமணிக்கன்று பூக்கும்

பந்தலில் நிற்கும் எம்முல்லை மொட்டு

பல்லை விரித்துச் சிரிக்கும்

பொந்தினை கூட்டினை தேடும் ஜந்து

புள்ளினம் நித்திரை நாடும்

அந்திச் சிவப்பினால் சூரியன் அவைக்கு

அபாயம் உணர்த்துகிறான் பாரும்.

சேர்ந்தவை உறைஷிடம் ஆறு; உணர

செமித்திட மதவில் நாம் சேர்ந்து உறையாட
ஊர்வன பாம்புதம் வேட்கை

உலைவர மரநாய்கள் கோழிகயத் தேட

பாரிகளை இருள் மூடும் வேளை போய்
 பதுங்கிடும் எனும் சேதி பகர்ந்திடத்தானே
 தேரினால் தான் இறங்கும் வேளை, பகலோன்
 தெறிக்கிறான் தன் அந்திச் சிவப்பிகளை தானே!

விடியும்முன் எங்கெங்கு வெஷ்கள் வெடித்து
 வீழுமோ உடலும் கூறாகுமோ என்றும்
 முடிவிலா யுத்தத்தில் தோற்றும் இரணில்
 மோதிட இராணுவம் பாடுமோ என்றும்
 படிதுயர் நோய் பர்சம்பசியில் ஈழம்
 பாடென்ன பட்டாலும் விடிவுதான் நானை
 விடுதலை என்ற நற்சேதி தன்களை
 விடுத்திட பொற்கதிர் பதிக்கிறான் காலை.

புகவிட ஒரோப்பா நாட்டில்
 போய் இருள் குளிரினில் வருந்திடும் நீவிர்
 பகலது ஒய்ந்திடும் போது, போக
 பார்க்காதீர் “சிவப்பொளி” பகுதியை நாடி
 அகன்றிடா “எய்ட்ஸ்” வந்து தாக்கும் என்ற
 அறிவுகர ஒன்றை நாம் புரிந்திடத்தானே
 பகலவன் சிவப்பு அந்திநேரம் எங்கும்
 படரவிட்டு அபாயத்தை உணர்த்துகிறான் பாரும்.

***

தாலாட்டு

இன்னிசையும் பண்ணிசையும்

இங்கொலிரும் பொப் இசையும் எடாமோ தாலாட்டுக்கே
இன்னமுத பாலூட்டி எடுத்து அனைக்க தான் அடங்கும்
எழும் அழுகக தாய்ப்பாட்டுக்கே
தன்சதிரம் பாலாக்கி தன்மகவை இடுப்பேற்றி
தாய் ஊட்டும் சாப்பாட்டுக்கே
என்றும் அவள் அடிதொழுது இருத்திவைத்து பார்த்தாலும்
எடாமோ பட்ட பாட்டுக்கே.

மடியிருத்தி தக்கைத்தனி மழகலைக்கு மகிழ்வோடு
உதிரிமெனும் பாலூட்டுவாள்

குடிக்க வைத்து மடி ஆட்டி கொஞ்சிக்கொஞ்சி குஞ்சு உறக்கம்
கொள்ளவைக்க தாலாட்டுவாள்

படியேறிக் கை நீட்டி பலபேர்முன் கடன்பட்டும்
பசிபோக்க எமக் கூட்டுவாள்

அடித்தாலும் அழும்பின்னள அனைத்தேற்றி சீராட்டி
அன்பு தந்து கண்போல் காப்பாள்.

தாலாட்டில் ஓவி கூட்ட தவழ்ந்தோடி வரும்பாட்டு
 தாளமுடன் தாய் வாயிலே
 காலாட்ட நாம்தூட கணக்கோடு பாட்டோட
 கண்ணயர்வோம் தாய் தோனிலே
 வாலாட்டி வரும் நாயும் தாய் ஊட்டும் பிசை சோற்றை
 வாய்பார்க்கும் அதைக் காட்டியே
 பேய்க்காட்டி உணவுட்டி பிள்ளைக் கணி அழுதென்று
 பெய்யும் அன்புக்கு எவை ஈடுதே!

பெண் இனத்தை தாய்தூக்கி பெருமதரும் தயிழினமே
 பேச்சில் தாய் பின் தந்தையே
 விண் இருந்து எமைக்காக்கும் தெய்வத்தை தொழும்போதும்
 வரும் அம்மை அப்பன்பதமே
 கண்கண்ட தெய்வமென கணவனத்தான் பேணும்
 காரிக்கயாள் தயிழுச்சியே
 பண்பாடு சீர் ஓழுக்கம் பாதைவழி தாய்னாட்டும்
 பால் தாலாட்டின் ஊற்றே!

மாமன் அவன் அடித்தானோ மாதுளம்பு கம்பாலே
 மற்றெவர்தான் அழ அடித்தார்களோ
 ஏன்மலை நீ அழுதாய் இன்னமுடே ஆராரோ
 என் அழுதே கண் உறங்காயோ

தான் இசைத்த தாலைட்டு தாய் இசைத்த தமிழ்ப்பாட்டு
தமிழிலும் ஊர் மணம் வீசுமே
நான் பிரிந்த தாய் அவளும் நம் இனிய தமிழ்மன்றும்
நம் கண்ணில் என்று படுமோ?

வழங்குதமிழ் பாகஷ நடை வாய் உதிரும் தாலைட்டில்
வந்துதிரும் தடங்கல் இன்றியே

பழங்கிழவி வழி கர்ண பற்பகரயாய் செவிதூவி
பரிமாநி வந்த இசையே

முழங்கிவரும் போர் இடியில் மூழ்கி அது தடுமாநி
முகன மழங்கி சீரழியுமோ?

புழக்கத்தில் தொடர்ந்திந்த பொக்கிஷத்தை காத்து வைக்க
போட்டு வைப்போம் புத்தகத்திலே.

அஞ்சு வாரப் பிஞ்சு

ஐந்து வார வயது புதுத் தம்பி
அழுகின்றான் பாஸ்பசியில் வெம்பி
வந்து அம்மா அனைத்து எடுக்க
வாயாலே மார்புதேடி

முந்துகிறான் பாஸ்குடிக்கத்தானாய்
எம்பி எம்பி குதிக்கின்றான் மானாய்

பாஸ் குடிக்க காஸ்கை துள்ளி ஆடும்
பசி குறைய வாய் முறுவல் போடும்
காஸ் விசிறி கைவிசிறி கண்டதிசை அவைதானி
ஆள் நீச்சல் அடிக்கின்றான் பாயில்
வாய் சூச்சல் இடும் இந்தவேகளை
காய் கூய்யாம் களிப்பொளிரும் ஒசை.

அம்மாதன் மார்பிடித்துப் பாகல

அழுதமென குடிக்கின்ற வேகளை

தன்னார கண் அயர்வான்

தளிர்மேனி தான் துவரும்

நித்திகரயில் வாய் மூறுவல் போடும்
சத்தம் இட்டால் உடல் திடுக்கிட்டு ஆடும்.

பல்லில்லா அம்மம்மா பாட்டி - அகரத்த
பாக்குமென்று இருப்பா வாய் ஆட்டி
தொல்கை தரும் வேகளை எல்லாம்
சூப்பி அம்மா வாயில் கவக்க

மென்று மென்று பாட்டிபோல் வாய் ஆட்டி
தம்பி கண் அயர்வான் தா ஸாட்டில்.

நப்பி என்ற இடைக்கச்சை தன்னை
நாள் எல்லாம் கட்டி கவப்பா அன்னை
சூப்பியிலே பால் குடித்து
கொஞ்சம்னினை ஆடி விட்டு
நப்பி அது நகனந்த தென்று கூற
கத்திகத்தி அழுவான் தொன்றை சோர.

வாத்துவானி சுளியல் என்றால் ஆகச
போர்த்தி வெளியே தூக்க அழுகை ஓகச
ஒடிக்கலோன் அம்மா பேரட
ஒத்தி ஏத்தி ஈரம் வார
கம்பளிக்குள் மெழுகு சிகை போல
கண் அயர்ந்து கிடப்பான் அழகாக.

தம்பி கன்னம் முத்தம் இட ஆகச அவன்
தளிர் இடையில் முகம் புதைக்க ஆகச
வந்திடுமாம் பருக்கள் என்று
இந்த அம்மா தடுக்கின்றா

குசினிக்குள் அவ உள்ள வேளை - பார்த்து
கொஞ்சிடுவேன் தம்பியை நான் நானை.

அந்தநாள் ஞாபகம்!

சின்னஞ்சிறு வயது பாலர் வசுப்பு
 சிந்தனையில் விளையாட்டே இருப்பு
 என்கண ஆண்டி அப்பா சேர்ந்து
 இழுத்துச் சென்று அழ குழற
 இருத்தி விட்டார் அருவரியில் நினைப்பு
 இதற்கு அப்போ கதிரோசர் பொறுப்பு

ஒருபுறத்தில் மகனயியலார் கூடம்
 ஊர்ந்துவரும் அப்பம் தோகச வாசம்
 மறுசுவருள் நாகவிங்கம்
 மாஸ்டர் நிற்பார் முதல்வசுப்பு
 மாயாஜால கததகள் சொல்வார் இனிக்க
 மட்டமகடயன் கததயும் வரும் சிரிக்க.

அயறலுன்று கொண்ட தொடர் கூடம்
 அடுத்ததில் ஓர் மீச்சர் வைப்பா பாடம்
 பறைமேளம், பொம்மை, மு
 பல செய்ய பழக்கிடுவா
 பராசக்தி மீச்சர் அவ சீரால் பேரால்
 பார்வைக்கு ஈட்சயிதான்

வகுப்பறையின் முடிவுச்சவர் தொடரில்
கவரமுத்தார் எல்லை வேலி இடையில்
தகுந்த ஓரு பந்தி இறக்கி
தம்பு மாஸ்டர் பாஸ் காய்ச்சி

தருவார்கள் இடைவேலை நேரம்
வரும் சீனி பணிஸ்சம் அந்நேரம்

முன்புறத்தில் மா பா கொள் சோலை
மொனிற்றர் எனக்கு சருக்கிள் பொறுப்பு வேலை
பின் பக்கம் நெற்போல் கிறவுண்ட
பெரிய வகுப்பு அக்காமார்க்கு
துன்புறத்தும் மலைட நாற்றம்
இன்னல் இதால் அயலார்கள் சீற்றம்.

சின்னஞ் சிறுபார் கால நினைவு சிந்தனையே மனதுக்கு இரிப்பு.

ஆனந்த நாட்கள்

பெற்றவளின் மடி அணைப்பில் தொற்றி நின்ற காலம்
பிருஞ்சாய் நான் உணவு உறக்கம் என்றிருந்த காலம்
பற்றிநின்று தாய் கையில் பலசொல்லி அழுது
பாலகணாய் வேண்டியதைப் பெற்றுநின்ற பொழுது
உற்றதுயர் ஏதும் இல்லை பற்று மதையீடுப் பாசம்
உற்றார் தம் அன்புறவும் முத்தமழை வீசும்.
மற்றெந்த ஆசைகளும் மறொத பாஸ்யம்
மனதிகறவில் நாம் வாழ்ந்த ஆனந்தக்காலம்.

பள்ளியிலே நான் பயின்ற சிறுவயது நாட்கள்
பலவெற்றி கைப்பற்றி பெற்றிருந்த சீர்கள்
துள்ளல் அடி கறட் ஓ ஹோங் டாக்மீக்டோக் மாபிள்
கள்ளன் பொலிஸ் விளையாட்டில் களித்திருப்போம் வீவில்
பள்ளத்து வெள்ளத்தை துள்ளிப்போய் ஏற்றி
படகவக்கும் விளையாட்டு ஏழுவகைகளைச் சுற்றி
கள்ளத் தீன் ஆசையிலே கல்லெறியில் மாங்காய்
காலம் அது இள வயது ஆனந்தம் பாங்காய்.

நாடகங்கள் பேச்சுரக்கி, சாரணீயம் என்று
நகர்ந்திருந்த இளவயது நாட்கள் அவை அன்று
ஊடகங்கள் சிலமுலம் ஒளிவீசும் திறகம
உள்ளகட்டும் பாராட்டால் மனம் மகிழும் பெருமை

பாடமுடன் மாணவர்கள் சங்கத்து தகலைம
பதவிகளில் போட்டியிட்டு வென்றிருந்த வழிம
சூடிநின்ற ஆனந்த பள்ளி நாளுக்கு எடு
கொண்டிடலாம் பள்ளி அன்றி வேறு எதிலே கூறு?

காலன இளம் பருவத்தே கண்ணியரில் மோகம்
காதலினால் மனம் கிளர்ந்து கணவுகளும் மூன்றும்
பாகனவிழி யாள் ஒருவன் இதயத்தை தொடுவாள்.
பஸ்த்தும் தினம்பாடி கடித்துரது விடுவாள்
ஆன் அவனை அடைவதிலே பல முகனமில் எதிர்ப்பு
அசையாத உறுதியினால் இகவயாவும் தகரிப்பு
வாழ்வு இகண்யாய் காதலியாள் வந்தாலே போதும்
வாழ்வினிலே ஆனந்தம் வேறு உண்டோ ஏதும்?

ககமில் ஓன்று இடுப்பில் ஓன்று காலைப்பற்றி ஓன்று
கணக்கின்றி ஆசையிலே பல பிள்ளை என்று
பல்கிவிடும் பிரச்சனையும் தேவைகளும் வந்து
பாழாகும் உல்லாசம் குடும்பம் கண்ட அன்று
நல்கிடும் எம் உழைப்பாலே நல்லாக்கி அவரை
நாநிலத்தில் உயர்த்திவிட பரம்பரைக்கு பெருமை
கொல்லவல்ல கொல்லவல்ல வல்லினனயை போக்க
நல்ல குரு நாதன் எம்கை வருத்துவதும் காக்க.

போகது

மது மாது மண் என்று எழுகின்ற ஆசை
அளவுக்கு நீரிலிடில் அதில் ஏறும் போகது
எது என்று எப்போது தேவைக்கு யிருஞ்சி
இருந்தாலும் அது என்றும் உயிர் கொல்லும் நன்சே
புது வர்ண உடைபிறவில் தினங்கொள்ளும் ஆசை
போகவே கவத்துவிடும் இருக்கின்ற காசை
இது சொல்ல கவிதை செய்தி என்றதைய வாசி
என்று வரும் என்கின்றாள் மகனவினை ஏசி.

உடல் நரம்பில் உற்சாகம் ஊற்றெடுக்கும் என்று
உட்கொள்ளும் மது உயிரை அனுஅனுவாய்க் கொன்று
விடும் என்று அரசாங்கம் மதுவகையில் பதித்து
நிற்கின்றார் இவைசத்தில் கவத்தியழும் கொடுத்து
கெடுதி அதை நிற்கின்ற அரசு செயல் எதிர்த்து
கிளம்பினிட காந்தி மகான் இனிஇங்கு உதித்து
விடுவிக்க மதுவிலக்கு போர் நடத்தி னாலும்
விடுவாரா வெறியர்தம் உயிரே போனாலும்.

குறைந்த விலை போது என்று கள்ளச்சாராயம்
 குடித்து நன்சு ஊறி தினம் மாள்வார் பல்ளோரும்
 நிறைந்த வெறி மனக்கவலை மறக்கவைக்கும் என்று
 நிதம் குடியில் மனம்ஊறில் மீட்சி பின்னர் என்று?
 விரைந்து வெறி குடும்பத்து மானத்தைக் கெடுத்து
 விடும் மதிப்பை ஊர் உறவை வைத்துவிடும் பிரித்து
 உரை சொன்ன வள்ளுவர்க்கும் ஆண்டுதோறும் விழாக்கள்
 ஊர்தோறும் பெருகிவரும் மதுசாலை உலாக்கள்

தணியாத தாகம்

தணியாத தாகம் பலவேறு கொண்டு
தனிக்கின்ற எந்தன் உள்ளே
அணியாக காற்றில் அதை இங்கு மீட்டி
ஆறுதகைக் கொள்ளும் மனமே
பணிவான போக்கும் பகட்டில்லா கூட்டும்
பாடல் கருத் தாழ்மாயும்
தொனியோடு வந்து தொடர்ஆரம் தந்து
துளிர்க்க துகணை நிற்க இறையே!

சிறுவயதில் தாய்மடியில் தணியாத தாகம்
சீர்துளை வயதில் அது கண்ணிமடி மோகம்
ஒரு வயதில் தாய் மார்க்கை உயிழ்வதிலே ஆர்வம்
ஒய்யார உடை கண்டால் கண்பாயும் மார்பம்
முறுவதுடன் கண் அசைக்க முளைக்கின்ற மோகம்
மோகினியாள் ஆள்மாற்றி ஏமாற்றத் தீரும்
வருகின்ற மகனயாகள் எனக்கென்று கொண்டு
வாழ்க்கையினும் தாவும் மனம் வெள்ளள உடல் கண்டு.

தணியாத காதலிகள தாக உரு ஏற்றி

தந்துடவில் வைத்தவன வணங்குகிறோம் போற்றி
தணிகை மகலநாதன் அவன் தன் தெய்வயாகன

தனக்கிருக்க கொண்டானாம் வள்ளி என்ற மான
கணிகை அவள் மாதவியை கோவன் தான் கொண்டான்
கானியத்து நாயகனாய் பார் அவனைக் கொண்டார்
துணிவோடு இவையாவும் துகணயாள்க்கு சொல்ல
சொல் நானில் தேராதாம் பயம் என்கனைக் கொல்ல.

சாதகமும் சீதனமும் சாதி மதம் பார்த்து

சமயநெறி அக்கினிமுன் எம்கை வைத்தார் சேர்த்து
பாதகம் ஏன் நோய் நொடிகள் பலவாகும் நாமும்
பலவேற தாகித்தால் மன ஒன்று போதும்
ஏதைவ எம் இகறயோரும் பிறப்பேரும் செய்தால்
எமக்கென்ன இன்பம்தான் ஒழுங்கோடு வாழ்ந்தால்
ஆதவினால் மனவியி பின்கள குடும்பம் என வாழ்வோம்
அடுத்தவனை தாகித்து ஒருநாளும் செல்லோம்.

* * *

வழிமேலே விழி கவத்து....

வழிமேலே விழி கவப்பார் வருமானம் குறியாய்
வருஞ்சகனயும் ஏமாற்றும் வாழ்வில்தம் நெறியாய்
பழிபாவம் இறை நீதி அர்சாத நெருஞ்சம்
பாதம்படும் துறைக்கெல்லாம் கெடுதி தரும் வருஞ்சம்

எவு இரக்கம் பொது நீதி நன்றி எதும் இல்லார்
எதில் எங்கும் நாடு தொறும் முன்னணியில் உள்ளார்
கானி வரும் பழம் சரிதம் அவரின் பழம் கதைகள்
காலத்தால் அவை மறைய முன்னணியில் இவர்கள்
முன் ஒன்றும் முதுகின் பின் இன்னொன்றும் பேசும்
முகம் உடைய இவர் பையில்தான் சென்றகடையும் காசும்
என்ன இது உகமடா பொதுத் துறைக்குள் பலபேர்
ஏமாற்ற அரசனிக்கும் உதவிகளும் இவர்க்கே

தர்ம பொது ஸ்தாபனத்தை தாம் இயக்கி அமைத்து
தங்களது பெயரினையே அதற்கும் தாம் பொறித்து
கர்ம வீரர் என அரசின் பணம் தொகையாய் கறந்து
கடுகளைவ செலவு செய்ய கெளரவங்கள் விருது

சட்டத்தை ஏமாற்றி பணம் கட்சம் முடக்கி
தன் பெயரில் பொது சொத்தை வாங்கித்தான் மடக்கி
நிட்டெறியும் சில்லரையால் சிறர் பந்தம் பிடிக்க
வீடுசேரும் கறுப்பு பணம் வட்டி தரும் சிறக்க

நின்றறுக்கும் தெய்வம் என்ற நீதி நெறி பொய்யா?
நீசுருக்கே பணம் பதனி கெளரவங்கள் உய்வா?
இன்றறுப்பாய் இயறவா நீ ஏழு குழம் தூக்கு
இவர் சததகள் தூளாக்கி காக்கக்க்கு இயர ஆக்கு.

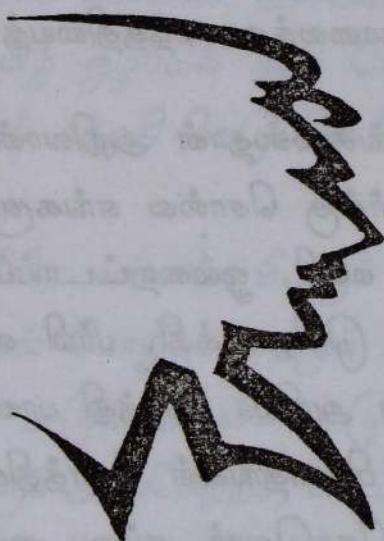

இனியேனும் திருந்து தம்பி!

தம்பி வாரும் இதிலே இரும் தயவு செய்து கேளும்
தாகம் எடுக்க விடிய கோலா (Cola) குடிக்கின்றீர் நீர் பாரும்
அந்தி சாய பங்கும்(Pub) கிளப்(Club)ும் தினம் தினம் நீர் போறீர்
அகதி வாழ்னில் அந்திய நாட்டில் சாமம் திரும்பி வாநீர்
எந்த நாளும் பூசை கோயில் ஊரில் உமது தாயார்
ஏக்கம் துயரம் இறுகும் கடனில் உம்மை நம்பி உள்ளார்
வந்த காசு பத்து கூட்சம் காணி நகககள் எடு
வட்டி கட்ட விறகு கானி விற்று படுறா பாடு

முகத்தைச் சுழித்து முறைக்க வேண்டாம் வயதிலே நான் மூப்பு
முகத்துக்காக அறையும் தந்தேன் வாடகையும் குறைவு
நகத்தை கடித்து தகையை கவிழ்த்து நடிக்கும் நடிப்பு போதும்
நானுமாத வாடகைப்பாக்கி கணக்கை தந்து தீரும்
பகட்டு வாழ்வு புகைத்தல் மாது உதவிக்காசில் போகத
பகனும் இரவும் செலவு என்றால் யிருதி ஆக்கல் ஏதை?
புகட்டும் பாடம் கேட்டு ஓம் ஓம் போடுநீர் நீர் என்றும்
பொழுது வாட நண்பர்க்கூட போகத படம் மீண்டும்

வேதை எடுத்து தந்த இடத்தும் மாண்புகிட்டுத்துவிட்டோர்
 வேகளைக்கொரு கள்ள கார்க்டைஇழுத்து சூடித்துவிட்டோர்
 ஆனால் பிடித்து வழக்கும் ஆடி வெளியில் எடுத்து விட்டேன்
 அடுத்த நாளே சீட்டு பிடித்தீர் பஸரும் கட்டிக் கெட்டார்
 நாளை தாறன் நாளை தாறன் என்ற சொல்களை நம்பி
 நாயாய் தினமும் அகலைகிறார்கள் சீட்டுக்கட்டிய தம்பி
 ஏழைத் தாயார் வளர்த்த பாட்டை நினைவில் இருத்திப்பாரும்·
 இருக்கு நினைவில் என்றால் மாறி இனி திருத்தப் பாரும்.

அடுத்த சந்ததி

புதியதொரு உலகத்தை செய்வும் என்ற நிகழ்வில்
பொவிவாய் வான் அனையில்வரும் ஜோதி அக்காதரவில்
வதினிடமாம் புகவிடத்தில் இருவேறு பெற்றோர்
வாட்டமுற்ற சங்கதிகள் சொல்லித் துக்கம் உற்றார்.

எதில் எங்கும் எவருடனும் காமரசம் தீர்க்கும்
இன்நாட்டு வெள்ளைகள் போல் எம்பிள்ளை என்றால்
கதியேது தாயகத்தில் குண்டு கொலை வந்தோம்
கலாசார படுகொலைக்கா சந்ததியைத் தந்தோம்?

எங்கள் பிள்ளை இங்கிலீஸ்தான் அறிவான்மிக சேசில்
என்று நானு பேர்க்கு சொல்ல எங்களுக்குள் ஆசை
தங்கத்தமிழ் டாடி, மம்மி, ஒல்கற்றடாய்ப் போச்ச
தமிழ்ப்பெயர்கள் டுசி, வக்கி, பர்மி என்று ஆச்ச
அங்குள்ள அம்மம்மா அறியா பேர்த்தி பாகஷ
அனுப்பிவைப்பா பிரசாதங்கள் நேர்த்திவைத்து பூசை
இங்குத்தை எவர் தொடுவார் குப்பை கையில் போகும்
எங்கள்பிள்ளை விழுந்து கும்பிட ஸ்தின்ஸ் என்ன ஆகும்?

மக்டொனால்சும் கெண்டக்கியும் மதிப்பு உணவு ஆச்ச
மரக்கறியை வெள்ளிக்கிழமை கூட மறந்து போச்ச
சிக்கின் இன்றி பிள்ளை உண்ணான் என்ற நிலை ஆச்ச
சேலை அனியும் தாயை விசிற்றில் சேர்க்கான் பிள்ளை போச்ச.

எக்கி நிற்கும் உடம்பில் படர்ந்து ஓட்டி நிற்கும் உடைகள்
எல்லாமே டு வகளாவும் தெரிய எடுத்துக்காட்டும் நடைகள்
இக்கியத்தில் தமிழர் இனம் கண்ட தெய்வ பெண்ணாடி
இக்குமாறி வெள்கள கவப்பில் போகு(து) இங்கு உண்கம.

அந்த கால தாத்தாபாட்டன் குடும்பி குக்கண் வைத்தார்

அந்நியநாட்டில் எது பையர் ஒற்றைக்குக்கண் இட்டார்
வந்தபேன போக்க மட்டும் கட்டை மொட்டை முன்பு

வயது பையர் மாடு வயலில் உழுதமயிர் வெட்டு இங்கு
சந்ததிகள் ‘பப்’ ‘கிளப்’ பில் தமிழ் வளர்க்க போவார்

தட்டிக்கேட்டால் பொலீசை அல்லோ தம்பிகொண்டு வாறார்
அந்த நாட்டில் தமிழ் ஒழிப்பில் ஆயி பொலீஸ் எதிரி

அந்நிய நாட்டில் சந்ததி கெடுப்பில் பொலீஸம் நிகுந்த உறுதி.

அடுத்த சந்ததி நியிர மண்ணை மீட்கும் போரில் ஈழம்

அந்நிய நாட்டில் மொழியும் மதமும் பண்பும் இழந்த கோலம்
அடுத்த துணிக்கு அடுத்ததில்கை அடுப்பில் அங்கு பூகன

ஜவ்வொரு நாளும் அரங்கேற்றம், பாட்டி செலவுதொடும் வாகன
படிப்பில் உயர்ந்து பாகங் உடுப்பு பாங்கள் எதில் கலந்தும்

பாக்கிகள் தானே நாங்கள் இவர்க்கு என்ன கதை அளந்தும்
அடிப்பான் பாடும் வெள்கள ஓர்நாள் ஓடவரும் நிலைமை

அடுத்த சந்ததி ஓட விளங்கும் ஈழத்தயிழ்மண் மகிழம்.

தாய் மன்னனை மறக்கலாமா?

தாய் வழிநில் எம் கருவின்பதிவு

தாய்மன்னில் எம் வாழ்நாள் வதிவு

நேயமிகு தாய் முகைப்பால் உதிரம்

நிமைகளின் ஊற்றுமிழ்நீர் அமிர்தம்

தாயவளின் வாய்திகச தா ஸாட்டு

தான் தருமே தென்றஞ்சி ராட்டு

நேயமிகு தாயும் தாய் மன்னும்

நிகர் இவைக்கு ஏவை எதுதான் சொல்லும்.

கோப்பெஸ்லாம் காயாய் கோ ஜோச்சி - எம்

கொல்கையிலே புளியமர ஆட்சி

அப்பம்மா சிறு வயது நாளில் - அவ

அறிய இது வளர்ந்துள்ளதாம் வானில்

எப்பொழுதோ முப்பாட்டன் நாட்ட

இன்றும் அது பயன் பொருள்நாம் ஈட்ட

அப்படியெம் வழிவழியாம் காணி

ஆளுகிறான் சிங்களத்து ஆயி.

படகவ முதல் வாசல் இரு பக்கம்

படர்ந் தழுகு குறோட்டன்கள் நிற்கும்

கடகவயிலே மா பஸா நல் வாழூ

காணி எல்கலை பகன தென்கன சோகலை

இடது வலை வீடுகள் எம் சுற்றம்
 எதுசெமிதும் தான் சொல்லார் குற்றம்
 இடம்பெயர்ந்து நாடுமகன விட்டோம்
 எனினும் மண்ணை மறந்தால் நாம் கெட்டோம்.

அருமையிகு எம்மண்ணின் பெருமை
 அநிய கவக்கும் வெளிநாட்டு சிறுமை
 வறுமையிலும் ஓய்வுறக்கம் அங்கு
 வருத்துகிறார் “பாக்கிகள்” நாம் இங்கு
 சிறுமை செய்யும் சிங்களவர் கொட்டம்
 சோர்ந் தடக்க நாம் தவறி விட்டோம்
 வரும் பொருளும் பெருவாழ்வும் என்றே
 வந்தகடந்தோம் நிம்மதிதான் எங்கே?

தாய்மண்ணை மீட்டெட்டுக்கும் போரில்
 சமர்புரிய நின்றிலம் நாம் நேரில்
 ஓய்வுறக்கம் இன்றிப் போ ராட்டம்
 உதவு கரம் இங்கிருந்து நீட்டும்
 பாய்புலிகள் எழு மண்ணை மீட்க
 பதியும் எம்காஸ் தொடர்ந்து அதனைக் காக்க
 தாய் மொழியும் தாய்மண்ணும் கண்கள்
 தாம் மறந்தோர்க்கு) உள்ள இரு புண்கள்.

நிழல் தேடும் தமிழன்

ஆதரவு பறகவக்ட்கு கூடு
அதில் உறங்கும் ஆணோடு பேடு
சிதளத்தின் காலநிலை மாற எங்கும்
சென்றதையும் தம் உணவு தேட
கூதலூக்கு தன்னனக் காக்க பாம்பு
கொண்டுள்ளது புற்று என்ற கூம்பு
ஆல மரமாம் தமிழன் ஊரில் - இன்று
அகலகின்றான் நிழல்தேடி பாரில்

பசுஞ்சோகலை வளவு வீடு காணி
படகலையில் சங்கட்க்கூரை பேணி
தெருவாலே போவோர் கனன் தாகம்
தீர்ப்பதிலே கொண்டிருந்தோம் மோகம்
வருவோகர உபசரிக்கும் பண்பு
கவத்திருந்தான் தமிழன்தான் கொண்டு
பரிதனித்தான் இனக்கொடுமை யாலே
இன்று பார் எல்லாம் நிழல்தேடி தானே.

“குடிர்” விமானம் குண்டுக்கீக் கூர்சி
 கொண்டகவைள் தாய் மகவைக் கொர்சி
 திடீர் என்று வாந்திபேதி பரவும் - மருந்து
 தேட முன்னர் பின்னள உமிர் பிரியும்
 கொடிய விஷ பாம்பு தேன் கொடுக்கன் - நிழலாய்
 கொண்டுள்ள வன்னியியோ கிடுக்கன்
 ஒடிந்தமனம் உளைச்சல் தயிழ்த் தாயாள் எங்கும்
 ஒதுங்க நிழல் இன்றி மனம் நோவாள்.

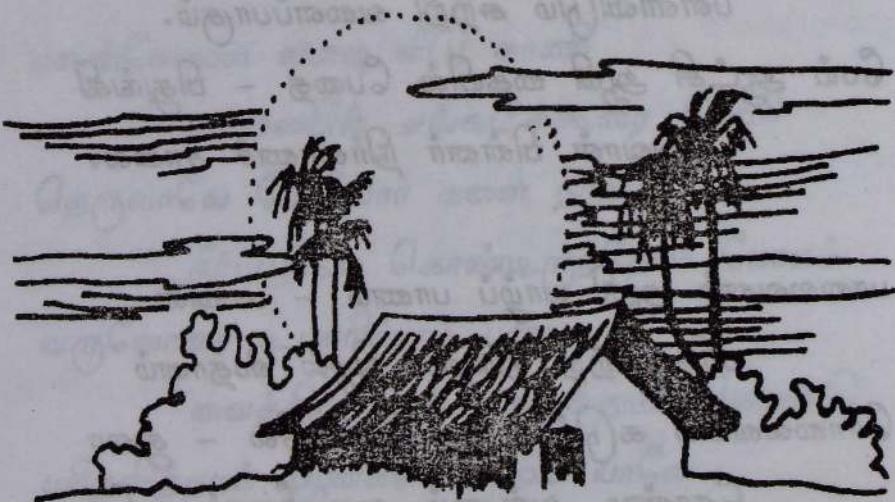
பாகவ அவள் உயர்கல்லிப் பருவம் - அண்ணன்
 படி படி என்று) எழுதிடுவான் கடிதம்
 தாய் மகனை பள்ளிக்கு கொண்டு விடுவாள்
 தடுப்பு முகாம் தாண்டும்வரை வந்து
 பாயும் ஒரு குண்டு இடைநேரம் - உடனே
 பள்ளிவிடும் சுற்றி வகளப்பாகும்.
 பேய் ஆட்சி ஆமி கையில் பேதை - சிதுங்கி
 பெறுவாள் பின்னர் நிர்வாணச் சாகல.

பாகலவனம் ஆதி யாழ்ப் பாணம் - பாணன்
 பரிசுபெற்ற தமிழன் நிழல் ஸ்தானம்
 சோகலவனம் கடும் உழைப்பி னாலே - துஞா
 தோண்டி அன்றாம் ஆழ நீரரத் தானே.

கோலை எழில் பண்பு நிழற்புமி எங்கும்
கொண்ட சொந்தம் பள்ளிகோயில் சாமி
ஆளவந்தான் சிங்களத்து ஆழி - சட்டை
ஆக்குகிறான் யாழை அந்த காமி.

விடிவென்ற நிழல் தேடும் நெருஞ்சே தமிழர்
வென்றிடுவார் தமிழ் எழும் அருஞ்சேல்
கொடும் அரக்கன் சிங்களவன் ஆட்சி
குகையும்எரி மகை வெடித்து பீச்சி
படுதுன்பம் மொழிக்கலைகள் அழிவு - நீங்கி
பைந்தமிழர் எழும் பெறும் விடிவு
தொடுக்கும் எங்கள் கனி ஒரையைச் சேர - அவன்
தோகை விரிப்பான் நிழல் சூழ.

முத்தோரை போற்று

கொத்தி உண்ணும் பழம் சமிக்க எச்சமுடன் விதையை

குருஷியினம் பறந்தனர்து கழிக்க ஒளிவெட்டபை,

சத்தாக்கி முகளாவிட்டு வேறுண்டி மண்ணில்

தலை நியிர்த்தி இலைபரப்பி பசுமை தரும் கண்ணில்
எத்திக்கும் கிளனாகல எழும்பும் பெரு ஆஸாய்

இடைக் கிளனகள் விழுதுவிடும் பமாக்க ஞோராய்
முத்தம் இடும் மண்மாகத விழுதுகள்தாம் நீண்டு

முறுகி விழுது கிறுகும்மண்ணில் தாய்க்கு உறுதிபுண்டு.

அம்பகன எம் சந்தியிலே நின்றமரம் ஆவில்

ஆயிரமாய் குருஷி இனம் மகிழும் காலைப் போதில்
தங்கினிடும் கூடமைத்து காகம் அணில் யாவும்

தாம்நிகறவாய் பழம் உண்டு கிளனகள் அவை தாவும்
கங்குவிலே வயல்வேலை என்று செல்லும் உழவர்

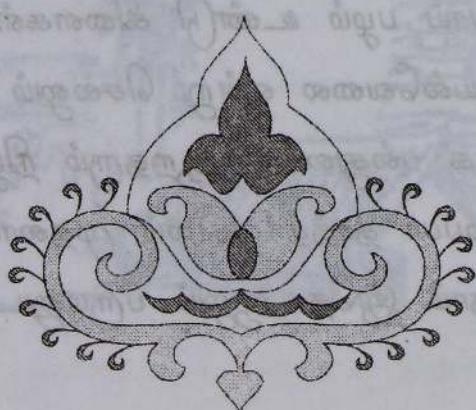
கடன்கழிக்க பல்துகைக் குறதரும் நிழலும்
எங்களது அம்மப்பா தாத்தா காலம் முதலாய்

இருக்கிறதாம் இதே ஆஜும் பருமனுடன் இதிலாம்.

அம்மாவழி பேரன் தம்பு சின்னக்குட்டி முதலி
 அப்பாவழி செல்லப்பா பிள்ளை முத்துக்குமார் முதலி
 இம்மாவழி சந்ததிகள் ஆஸ்விமுது வேர்கள்
 எல்லோருமாம் ஒரே கூரை வாழ்வு கண்ட குடிகள்
 சம்மா ஒரு தயலையிடிக்கும் துடிக்கும் சொந்த ரத்தம்
 சொந்தம் என்ற உறவுக்கெல்லாம் பொதுஷ்டைமை சொத்தும்.
 தம் ஆள்ஆக உடமை மைத்துனர்கள் முறையில் தாலிகட்டி
 சந்ததிகள் தொடர்வு நிதம் ஒரே உறவுப் பட்டி.

மண்டாக் கயிற்றை மச்சான் கையில் கொடுக்கும் நம்பிக் கைகள்
 மரபில் மூத்த உறவின் சொல்லை மதிக்கும் பாசக் கைகள்
 திண்டாடிடும் உறவைக் காக்க தேடி ஒடும் சொந்தம்
 தேவை அறிந்து தாமாய் விரைந்து உதவும் பாச பந்தம்
 விண்ணில் வளரும் ஆகைக் காக்கும் வேர்கள் விமுது மண்ணில்
 வீட்டில் மூத்த உறவின் சொல்லை மதித்துவாழும் பண்பில்
 மண்ணில் வாழ்வு உயரும் மாற்றான் எதிரி மனம் அஞ்சம்
 மதித்து மூத்தோர் வாழிதொடர மறைம் வாழ்வு என்றும்.

இன்னுமா உறக்கம்?

இன்னுமா உறக்கம் நானை வந்து உன்னை
 எழுப்புவேன் எனச்சொன்ன பெண்ணை
 தன்னரும் திருவீவும் பாவிலே கருவாய்
 தந்தது மாணிக்கர் அருள்வாய்
 பெண்ணவர் கூடி பொதுக் குளம் நாடி
 பிறக்கும் அக்காகலை நீராடி
 பொன் எழில் மகிழ்வு பூண்ட நாள் எண்டு
 புலருமா? இனி எந்த ஆண்டு!

வேட்டோவிச்சத்தம் விடகையில் நித்தம்
 வெளிக்கிடும் வெஷல் ஜவி உடன் யுத்தம்
 வீட்டெதிர் வந்து விட்டது என்று
 விழிகளில் பயம் கெளவிக் கொண்டு
 நாட்களைக் கடத்தும் நம்மவர் தேசம்
 நலிவு நோய் பயம் பசி வாசம்
 எட்டிட வெற்றிக்கு இணைந்து கைப் பற்றாய்?
 இன்னுமா உறக்கத்தில் உற்றாய்?

பாவியர் கொடுகை பாவவயர் சிகதவ
பாழ் நிமம் தொழில் வளம் நலிவ
நேய நம் வீடு நிமம் ஊர் சுற்றம்
நீங்கி நாம் இக்கதி உற்றோம்
தாயகன பள்ளித் தலங்களைக் கிள்ளி
தகர்த்தனர் குண்டுகள் தள்ளி
பேயரா நாங்கள் பின்னும் ஏன் உறக்கம்?
பெரும்படை வரின் அணி சிறக்கும்.

குத்தா வரங்கள் பிழை நக்காட்டு பாதையிலே
குத்தை எடுப்பது முன் சூரி ஸீப் பஞ்சாபிலே
குத்தை சீட்டாவத்து இங்கிலாந்து மாண்பிலே
குத்தை பாதை பரிசீலி பாதை குத்தை பாதை
வருக, தமிழர் பொற்காலம்!

பொற்காலம் நற்காலம் தமிழர் நம் தாகம்
புத்தா யிரத்திலது கனிந்து நன வாசும்
முற்காலம் தமிழோச்சி இருந்த மூவெந்தர்
முற்சங்க தமிழாழர் இனியவர் வேந்தர்
தற்காலம் எழிளோங்க அமையும் தமிழரசு
தரணி எங்கும் புகழோச்ச ஒலிவார்கள் முரசு
திக்கெல்லாம் தமிழ்ச் சுகழ் எங்கும் பாயும்
திகசௌங்கும் தமிழர் பகக தானாக மாயும்

கடல் வற்றும் பாக்குநீர் நினையற்று போகும்
கடலாழும் சமமாகி ஈழ ஊர் ஆகும்
அடல் ஏறு புலி வீரர் தமிழ் நாடு ஈழம்
அடங்களினும் காவல் தமிழ் பயனின்றி வாழும்
உடல்வேறு ஆயிருந்த ஈழம் தமிழ் நாடு
ஒன்றாகி வளம் திறனில் வீறுநடை போடும்
திடவான கடல் நிலத்தில் வெளி நாட்டுத்தமிழர்
திரள்வர் பெரும் சூடியேற்றம் இனி எவ்வாறு அமிழும்

நெடுநிலமாய் ஆளனங்கள் தமிழ் அன்னை நாட்டில்
நீதியிரும் பசி பிணி என்று எதுயு யிரா வீட்டில்
தொடுவானம் கடலோடு உறவாடும் நெய்தல்
தொடராக கடற் செல்வம் சொரிய வளம் எப்தும்
மடிமீது நெல் வளர நெடுநீ மருதம் காடுபல
மாளாதே பொலி தமிழர் பசி தீர்க்கும் அமிர்தம்
பிடியாழின் இசையாலே பரிசாக பாணம்
பெற்ற யாழ்ப் பாகவ தமிழ் உழைப்பாற்றல் கானும்.

சமாதானப் படையல் இடு!

குறப்பு தோழா குறப்பு!

போரிடும் அணியில் ஒருப்பு!

மறப்பட அணியில் உன்வீரம் - பீற

மாற்றான் படையணி உடன் சாயும்.

துப்பாக்கி தருகின்ற துணிவொன்றில் எதிரி

தொடர்கிறான் பலி எங்கள் மண் தன்னில்

அப்பாவி உடல் மல குதை குழிக்குள் நீ

அடைய முன் ஏழ அந்தக் கதி உனக்கு.

பொங்கிடும் நின் தோன் தினிவெடுக்க

போரிட எழு நீ தமிழ் சிறக்க

சிங்களப்பட அணி தலை சாய

செங்களம் ஒயும் தமிழ் அரசாள.

எதிரிகள் படை அணி மண்டியிட

எத்தர்கள் ஒடுவர் பிடரி அற

உதிரிகள் உயிர்க்கு அருஞ்சி ஒதுங்கிட

உதித்திடும் சமாதானம் சிறப்புற.

பெண் ஆண் பிள்ளை ஊர் சுற்றும் - எனும்
பேரணி எழின் போர் கதை முற்றும்
எண்சாண் முழுத்தில் ஒவ்வொரு வெடி - எழு
எதிரி பின் தான் தப்ப என்ன வழி?

பகடயில் எழு போர் பகறயில் எழு
பகடயலாயிப் புய வீர பகடயல் இடு
விடியல் இது போர் முடிவும் இது - எதிரி
வேர் அற சமாதானம் விடியும் எழு.

பகடயல் இடு வீரப்பகடயல் இடு தழிழ்ப்
பகடக்கு நின் உயிரிக் கொடைப் பகடயல் இடு
அடைவும் எழு நாம் அடைவும் எழு
ஆண்ட நம் மண் மீண்டும் அடைவும் எழு.

* * *

— நூலாக்கம் நீதை, மூப நூலிலை

— மே ரதி நூலை மூக்குள்ள

— நீல்கலை நீதை நூலிலை

— மூப்புக் காலாக்கம் நீதை

அந்நியக் காற்று

வண்ணியனாம் பண்டார மன்னன்

வடக்கில் அன்று சங்கிலிய ராசன்

அந்நியரின் காலடி எம்

அன்னனபூமி தேசத்தில்

வந்து இறங்க முன் செய்தார் ஆட்சி

வனம் பொலிந்த தமிழர் அரசாட்சி

தென்னை பகன நெல்வளங்கள் சேர்வு

திக்கெல்லாம் கடல்வளங்கொள் தீவு

என்னவளம் இல்லை மன்னன்

எல்லாளன் தவ அருளால்

முன்னர் அங்கு மும்மாரி பொழிவு

மன்னர் அறம் சமய மயம் செறிவு

காற்றில் அன்று அன்னியரின் வாசம்

கலந்த தனால் சீர் அழிந்த ஈழம்

மாற்றாரின் மிரட்டழுக்கும்

மண்டியிடா அரசர்களை

போற்றுகுது இன்று வகர சரிதம்

புறங்காட்டான் தமிழன் இது விரதம்

எம்மதமும் நல் மதம்தான் தெளிவு
எதைக் கொடுத்தும் மதம் மாற்றில் இழிவு
தம்மதத்தை அந்நியர் எம்
தாய் நிலத்தில் விளைத்திட முன்
மும்மரமாம் கசவர் தலம் சிகதத்தார்
ஸூவேந்தர் ஆக்கியவை அழித்தார்

அந்நியர் எம் தாய் மண்கணப் பிடித்தார்
அயல்கள் ஒன்றாய் இகணத்து இஙங்கை வடித்தார்
இன்றுவரை மொழிகள் மதம்
தொன்று தொட்டு போரில் நிதம்
வென்று வரும் தேசம் கொள்ளும் விடவு
வேகளவர் பலகோடி அழிவு

போரிட்டு ஊர்பிடித்தோர் நாட்டில்
போரதினால் இடம் பெயர்ந்தோம் ஈற்றில்
சீர்கெட்டு மொழிவிட்டு
சிறுமையுற்று பாக்கி என்று
பேர் பெற்று அன்னியர் நாம் ஆனோம்
வேரடி எம் ஈழம் எப்போ போவோம்

***

வெற்றி நிச்சயம்!

எல்லாளன் சங்கிலியன் இராவணனார் ஆண்ட
 எழும் எங்கள் தேசம் இன்று போரில்பறர் மாண்டார்
 புல்லாளர்க்கையால் நம் நாட்டை மீட்க
 போராடு கிண்றார் எம் வயதொத்தோர் காக்க
 வல்லாளர் புலிகளின் போர் திறன் உலக வானில்
 வாயகடத்தார் வல்லரசும் திறன் புகழூக் காணர்
 நல்லாட்சி நம் ஆட்சி நானளத் தழிழ் ஆட்சி
 நாம் எழும் வென்று செய்வோம் தனித் தழிழில் ஆட்சி

புலம் பெயர்ந்த நாடு இது யார் எவ்ரோ சொத்து
 புகலிடத்தில் உடல் நிதமும் உளத்தில் எழுப் பித்து
 குலம் குலமாய் பரம்பரையாய் காத்த பண்பு பாகஷ
 கொள்ளாமோ சந்ததுயிலே விட்டெறிந்தால் காகச
 இங்கை இங்கே நின்மதி நாம் கறுப்பர் அயல் வெறுப்பு
 எங்கென்றும் நாம் தழிழர் அது பேணல் பொறுப்பு
 நமம் கூடும் நானள தழிழ் எழும் எம்கை வீழும்
 நாம் திரும்ப வளம் அரும்ப தழிழ் எழும் வாழும்.

!பொச்சி இருப்பதே

வெற்றி கிடைக்கயிலே...

வெற்றி கிடைக்கயில் எட்டிக்கிடப்பதா?

வேறுபட்டெம்மினம் மாறுவதா?

சுற்றிப்பக்கவரின் கொட்டம் அடக்ககயில்

எட்டப்பராய் எம்மோர் மாறுவதா?

போரின் கொடுமையில் சோரும் சனவெள்ளம்

சேரும் வெளி நாட்டில் நாளும் அகதியே

கூறும் பெருமையில் போரில் இனருஞ்சிறார்

வீரம் பெருமை எம் வாயில் ஏழுத்தில்தான்

எட்டி நின்று பெருமை பேசும் பறை பறுக்கவிட்டா

வெட்டிப் பேச்சு வீரரா? பறிசை பறை

பட்டி தொட்டி எங்கிருந்தும் பறை பறுக்கவிட்டா

எட்டி வந்து சேர்வீர் நீர்

சுற்று முற்றும் உள்ள சுற்றும்
 குற்றமற்ற தென்று கை
 பற்றி நின்று பகக்கய நோக்கில்
 வெற்றி கிட்டும் நிச்சயம்

நாதியற்று எதிரியோடு
 நாம் இகணந்த வெற்றி ஏன்?
 மோதி நின்றார் சோழர் சேரர்
 ஈழம் மாற்றார் கொண்டார்

ங்கு காயாது புது நூத்து சீபி யாகவி
 கூது காயாது நூத்து ப்பிப் பாகவி தா
 ஸ்ப க்ரிக்கெட்டிலிருந்து க்ரியாத்தில்
 காயாது ப்புதை

வெயில்தென்று என ஹாக நீண்ட வீரம்
 வெயில்தென்று பொயக்குண்டை பூர்மகாப
 வெயில்தென்று ப்பித்திலைப் ப்பித்திலை
 வெயில்தென்று ப்பித்திலைப் ப்பித்திலை

விடிவது உறுதி!

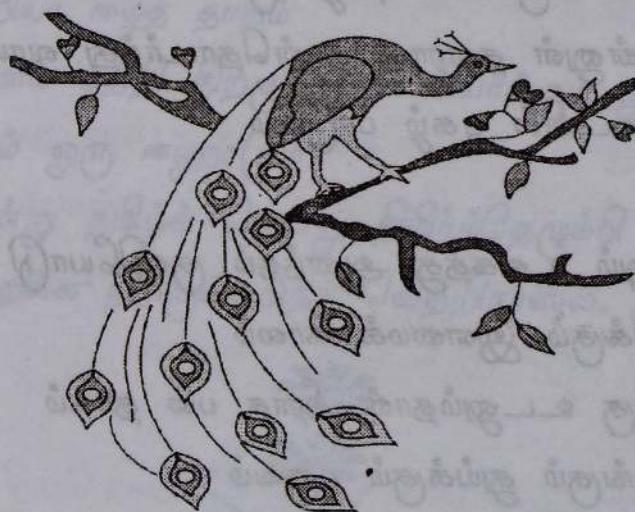
கொடிய போர் தொடரும் எம் தாயக மண்
குடி கொண்ட பசிப் பிணி ஆறாத புண்
நிடியலின் உறுதியில் புவிகளின் பண்
நீரமும் தியாகமும் அவர்களின் கண்

எம் இன மன்னவர் வழிப்புழி
இகர நெறி மனுந்தி அதில் மீதி
அன்னியர் படை வந்து வளம் காவி
அகன்ற சின் சிங்களவன் ககயில் சாவி

யாழ் வன்னி கண்டி எம் இராட்சியமே
யாகவயும் இலங்கையாய் சூழ்ச்சியிலே
வாழிடம் பந்தித்திட்ட சூடியேற்றம்
வகுத்தனர் தனி மொழி சட்ட ஆக்கம்

செங்களம் கண்டது தமிழர் பகட
சிங்களம் சிதறிட வீர நகட
தங்கள் தம் உயிர் ஈந்து எதிரிப்பகட
தகர்ப்பது புலிகளின் யுக்தி முறை

துவண்டமும் சிங்களர் சுருதியிலே
தோல்வியே அவர் அணி நியதிஓுதே
வெருண்டமும் புலிகள் குருதியிலே
வெற்றியும் விடியலும் உறுதியிலே.

பீரமறவரே!

இன்றங்கள் நினைவாக எழுச்சி அஞ்சல் விழாக்கோலம்
எங்கெங்கும் மாவீரே!

இன்தயிழ் நல் வாழ்வுக்காய் தந்துயிரை நினையான்றீர்
எம்மறந்தீர் மாவீரே!

சன் கரள் தன் நிகழ்வாலே தரும் நேயர் கனியாலே

தற்கொடைக்கு உம் புகழ்பாடுமே

தயிழ் என்னுள் தளராது தான்தொடர்ந்து வாய்வந்தும்
தற்கொடையில் புகழ் பாடுமே

ஐம்பலதும் உகைத்து ஆனந்தம் சுஷியோடு

அனுபவிக்கும் இளமைக் காலம்

தெம்புயிகு உடலும்தான் தீராத பல தாகம்

தேடி எங்கும் துய்க்கும் பருவம்

ரம்மியாய் முடியழகில் ஸாவண்ய உடையழகில்

யயிக்கும் இள வயதுக்கோலம்

எம்மினத்துக் காய் துறந்து எதிரிமுன்பு களமாடி

இறந்த எம் மாவீரே.

ஈரேழு கோகத்தும் இதிகாச புராணத்தும்
இல்லை உயிர்கொட்டக்கு நிகரே!
கடல் என்ன வனம் என்ன காற்றில்வரும் ஷங் என்ன
கனம் கக்கும் நும் வீரமே
கரும்புவியாய் போர் முனையில் கணம் ஓன்றில் கனலாகி
கருகிடுவீர் பிடி சாம்பலே
உடலத்தை உமிரோடு ஓப்புவித்து விடுதலைக்குள்
ஒளியான நும் தியாகமே

ஓயாது புகழ் பாடி உலககணத்தும் வியர்ப்பாகி
உயர புகழ் உளி வீச்தே!
பலம் என்றதிடம் வீரம் படையணியில் புயல் வேகம்
பயம் அநியா ஈழத் தாகம் பற்றி வீச்தே
பற்றி உளம் ஏற்றி நிற்கும் பார் வியர்க்கும் நும் தீரம்
படைக்கும் ஒரு ஈழநாடும் நிலம் ஓன்று தழிழ்க் கென்று நியிர்ந்தெழும்பி
கொடி பறக்க நிற்கும் அந்த வெற்றிநாளில்.

நூலைப் பகுதிகளைப் படித்து
நூலைப் பகுதிகளைப் படித்து
நூலைப் பகுதிகளைப் படித்து
நூலைப் பகுதிகளைப் படித்து

ஆடியிலே ஆனிதுன்ன?

ஆடியில் ஆனவை தேடித்தரும் பல
ஆறுதல் துயரங்கள் கோடி கோடி
வாடும் துயரிட யாழ்ப்பாணப் பனங்கள்களை
வாழும் நினைப்பம், நாம் பாடிப் பாடி.

கொழுக்கட்டை மோதகம் கூழ் என தாயகம்
கோண்டாடப் பிறந்திடும் ஆடி நல்லாய்
அழகக துயரினை கவவர நினைவினால்
ஆடி தரும் இது வாடிக்கைதான்.

மாவை முருகனின் கோனில் கொடியேறி
மகிழ்வினை முன்பெல்லாம் ஆடி தரும்
பிதாவை இழந்தவர் ஆடி அமாவாசக்கு
பிதிர்க்கடன் தரக்கிரி மகை நிறையும்.

மனதுக்கிணிய மணாளனை அடைந்திட
மங்கையர் நோன்பிடும் ஆடிச் செவ்வாய்
கனத்த துயர் தரும் நகக்கடைக்காரர்க்கு
கல்யாண நாள் இன்றி ஆடி நல்லாய்.

ஆடி உழவினைத் தேடி உழு என்று
அன்றய மூதுரை அறிவுறுத்தும்
வாடும் பயிர்க் கிள்று துளி நீரும் இல்லாமல்
வற்றிடும் ஊற்றால் ஊர் துயரில் உறும்.

தவகணப்பரிட்கசக்கு படிஎன்று பணிப்புகர
தாயார் தருவதும் ஆடியில்தான் பகன கொடியேறி
புவனம் புகழ் கள்ளள
பொழியும் கணக்கின்றி ஆடியில்தான்.

83 இல் இனிவெறியில்

காரவிழிகளின் சோக நினைவுகள்

83 க்கு இழுத்துச் செல்ல

பாரம் மனதினில் ஊறி கவகலையின்

பழுவில் இதயமும் கனத்திருக்க

கோரக் கொலைகளின் எனத்தனம் நெஞ்சில்

கொதிப்பை உயிழ்ந்து அழுத்தி நிற்க

வீரத்தயிழ் மற தீர்க் தயிழ் எழும்

வென்றிடும் நாள் ஏங்கி நெஞ்சு விம்மும்

அன்னியர் வந்து புரு முன் தமிழ்மன்னர்

ஆண்டநிலம் வம்சம் நீண்டநிலம்

வன்னியும் யாழ்மண்ணும் வளர்மகலை கண்டியும்

வழிவழி தமிழர்மண்சரிதம் சொல்லும்

தன்வழி மண்ணதில் தமிழர் நாம் தமிழராய்

தகலை நியிர்ந்திருந்திட வழியிகலையேல்

என்னென்ன இருந்தென்ன எம்மண்ணில் இல்கலையேல்

இங்கென்ன எங்கும் நாம் அன்னியரே

வெள்ளையின் மண்ணில் நாம் வேண்டாத விருந்தாளி
 விரட்டுகிறார் வாழ்கிறோம் வழக்காடி
 கள்ளிடும் வெயில் சொரிகின்ற பனிமழு
 சூழ்நாம் வேகையே வாழ்வானோம்
 உள்ளம் கவகையில் உழைும் இவ்வாழ்வைநாம்
 ஒடிவந்தெற்றிட காரணமே
 எள்ள வேணும் அச் சிங்களர் நெஞ்சினில்
 ஈரம் இன்றிச் செய்தவன் செயலே

வெவிக்கடை சிறையினில் வெறிக் கொலை ககதிகள்
 வெளிவர கொலை செய்ய கார்ணம் யார்
 பொறியிடை எலினா பூட்டிய சிறைக்குள்ளே
 பொல் இரும் படிகளால் வீழ்ந்திறந்தார்
 அறிவுல கேற்குமோ அடாச்செயல் படுகொலை
 ஐம்பத்தி நால்வர்தாம் மாண்டன்றே
 மறத்தயி ழுன் குட்டிமணி அவன்கண் தோண்டி
 மகிழ்ந்தோர்க்கு சரிதத்தின் மன்னிப்புண்டா?

தானும் மனனவியும் வைத்திய கலாநிதி
 தன் நலம் குடும்பமாய் வாழ்ந்திடாமல்
 ஈனர் செயலினால் வாழ்விடம் இன்றியே
 எழுபத்தி ஏழினில் வடக்கு வந்தோர்

காட்டை அழித்து நல் கழனியாய் ஆக்கி இல்

கட்டிக் கொடுத்த காத்து நின்றோன்

காந்தியச் செயலாளர் இராஜசந்தரம்தலை

காயச் சா நெஞ்சத்தால் நீங்கிடுமோ!

ஏற விழிகளின் சோக நினைவுகள்

எழுப்பிடும் வீரப்பெரும் அகைகள்

சேரும் தயிழ்நூழ் நாடென்ற செய்தியை

செப்பும் தமிழர்க்கை முரசொலிகள்.

சோக நினைவுகள் ஓய்வது எப்போது?

சோகத்தின் நினைவெப்போ ஓயும் - எழு
 மீன் வெப்போ அப்போதே ஆகும் - தமிழர்
 தேசத்தில் இரத்த ஆறு ஓயும் எழு
 திசை எங்கும் பகக மாயும் போது.

எம்முன்னோர் வழிவழி எம் மண்ணில் - மாற்றான்
 என்கின்றான் எவ்னோ இன் ரென்கன
 முன் ஆண்ட பற்பகரயாம் எம்மேல் - என்றும்
 முறைகேடு வன்முறைகள் பன்மேல்.

அரச மரக் கொப்போடு வந்து - வேரில்
 அடிபரப்பி இனம் பெருக்கிக் கொண்டு - நாடு
 ஒரு நிமையும் அந்தியனால் ஆக - எம்கம
 ஒடுக்கி விட்டான் முழு நிமம் தான் ஆளு.

அறவழியில் காலிமுகத் திடலில் - தகைவர்

58 இல் இரத்த மழை நனைவில்

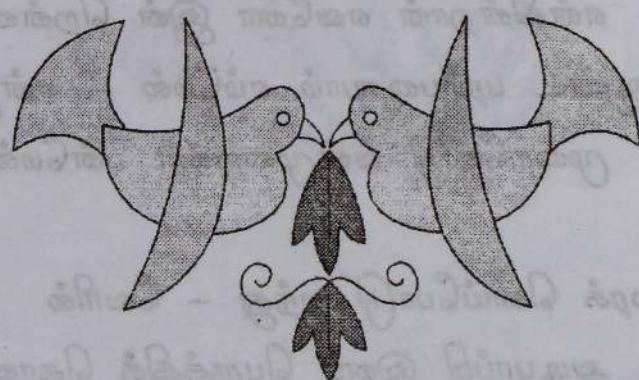
பிற கென்றும் கவவரங்கள் நாளும் - சிறைகள்

பெண்கள் கற்பு சொத்து உயிர் நாசம்

மறவழி முஸ்தகமி வாயி

மறவழியில் தமிழ் இளைஞர் நாட்டம் - கொள்ள கவத்த தந்த சிறைக் கொலைஞர் ஆட்டம் புறப்பட்டார் தமிழ்ப்புலிகள் சமரில் - சிங்களம் பொசங்குது பார் அழிவுபய கிலியில்

கடல்கள் தரை ஆகாயம் எங்கும் - புலிகள் களம் சமர்கள் நிதம் வெற்றி என்றும் படும் துன்பம் அகதி நிலை சோகம் - ஓயும் பார் ஓரு நாள் தமிழ் எழும் மீனும்.

ப்புதூர்தா ஸ்யாத்தாக கீ கையூ ஸ்யாது முறை
 பாகுதிகளை கீட்டுகி ப்பாகுதம்கள்
 கூத்துகளை ப்பக்டுகளை ப்பக்டோக யாத்துக
 ப்பக்டுகளை ப்பிரிவேப்பு கிழ்ச்சுக
கறுப்பு யூனல்

செந்தமிழர் வாழிடத்தை சிங்களவர் வெங்கொடுகை

செந்தமிழில் இட்ட காலம்

திசை எங்கும் கோயில் கடை தீ நாக்கில் கரியாகி

சேதாரம் உற்ற கோலம்

நம் தமிழர் உயிர் குடித்து நாயாய் ஓர் பேய்க்கூட்டம்

நாடெங்கும் அடித்த கொட்டம்

நங்கையர்கள் கற்பழிப்பு நகைகள் பணம் பொருள் பறிப்பு

நம் இனமே நாராய் உரிப்பு

போர் அழினின் சீரழிகவ புரிந்து அன்று அசோகமன்னன்

புத்தர் வழி பித்தன் ஆனான்

கூர் அரிவாள் கொண்டு தமிழ் குட்டிமணி கண்டோண்டும்

கொடுகுமயின் பேர் பெளத்தம் தானாம்

பார் அதிரும் பெரும் கொடுகை பலியானார் சிறையகத்து

பைந் தமிழர் ஜம் பத்து மூவர்

சீரிய நற் காந்தியம் செம்மஸ் டாக்டர் ராஜங்கந்தரம்

சிந்தியதும் தியாக ரத்தம்

கறுப்பு துயர் யூதை நீ கனத்துயர் தந்தானும்
கண்ககளையும் திறக்க வைத்தாய்
காந்தீய சாத்வீகம் கைமுடக்கம் இனயுத்த
களத்தில் மறப்போரின் தொடக்கம்
ஓறுத்து தழிழின உரிமை உதாசினம் செய்தவர்கள்
உலகெலாம் பிச்சை ஏந்தி
உதவிக்கரம் நீட்டி நின்று உயிர்காக்க தகை தெறிக்க
ஒடுகின்ற காட்சி மாற்றம்

வெளிப்பான யூதையாய் கறுப்பான யூதை நீ
வருவாய் நீ விடியும் எழும்
வெங்கொடுமை உயிர்ப்பவியில்
விதைகள் சிந்தும் இரத்தத்தில்
விகளந்து எழும் தழிழர் எழும்.

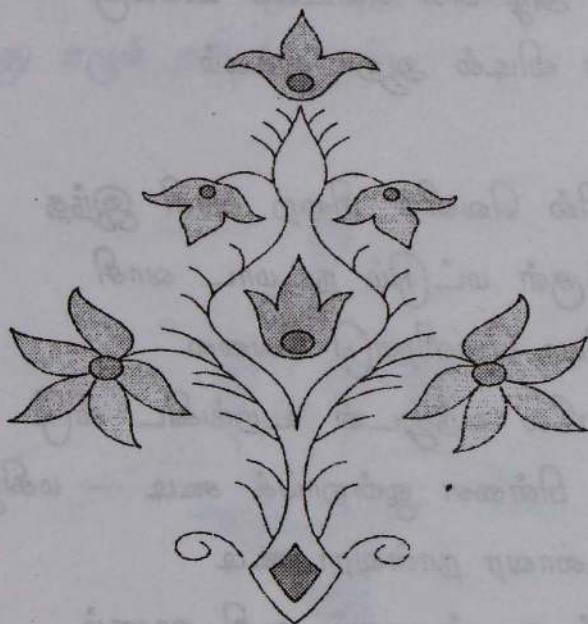
சொல்லிலிடத் துடிக்கிறேன்!

சொல்லத்துடிக்கும் என் உள்ளம் அந்தச்
 சோகம் நினைவெனக்கீழ் கொல்லும்
 மெல்ல முடியா உள் நோவும் - நெருச
 விழுங்கவும் முடியாமல் கேவும்
 அல்லல் மனதினுள் பீறும் உடல்
 அன்றாடம் கடகமக்குள் மூழ்கும்
 சொல்லி அழிமிக வெட்கம் உமக்கு
 சொல்லா விடில் ஆறா துக்கம்

கண்டனில் வெளிச் சிறை வாசி இந்த
 நாட்டுக்குள் மட்டும் நடமாட வாசி
 கண்டறியா வெளிநாடு வேலை
 களைப்பாலே வந்துடன் உறங்கிட வீடு
 பெண்டு பிள்ளை ஒன்றாய்க் கூடி - மகிழ்ந்து
 பேசி உலைவர நாள்வரா கூடி
 புண்ணாய் உடல் மனம் ஆகி நாளும்
 போய் வரும் வேலைக்கு போம்வர ஆனி

பொங்கும் எழுச்சி தாய் நாடு நிதம்
 போரின் அழிவிலும் நின்மதி நாடு
 எங்கனும் ஊர் உறவாளர் - எந்த
 இடருக்கும் ககதர பரை வருவார்கள்
 அங்கெனும் திரும்பி நான் போக பயண
 ஆவணம் இல்லையாம் விமானத்தில் ஏற
 இங்கு ஏகும் முன் ஊரில் உயர்த்தி உரிமை
 எவ்னிடம் உண்மையில் இப்போ நான் அகதி!

காதுல் பூக்களும் காயப்படுத்தும்!

என் இனிய கண்மணியே என விழித்து உன்னன
 இது வரை நான் கடிதங்கள் தொடங்கி வந்த என்னன
 உன் இதயப்பு என்ற வெட்டரிவாள் குதறி
 ஒடித்ததனால் எழுதுகிறேன் உள்ளம் மிக அறநி
 என்ன என்று உனை விழிக்க ஏதொன்றும் அறியேன்
 எனவே நான் ஆரம்ப அடை மொழிகள் குறியேன்
 சின்ன மணி துளி நேரம் தனித்திருந்து வாசி
 சேர்ந்து எந்தன் நினைவை இதை குப்பையிலே வீச

எட் டாண்டு உன்னன கைப்பற்றி எங்கும் சுற்றி
 இருந்தும் ஓன்றாய் கொழும்பில் நாம் காதல் மிக முற்றி
 விட்டு இங்கே ஸண்டன் வர நான் பிரியும்போதும்
 விலகும் உயிர் துயராலே என சொன்னாய் நீயும்
 எப்படி நீ மறந்தாய் உன் இதயம் என்ன ஸொட்சா?
 ஏலூன்சிக் காரதுக்கு நீ இப்போ சொத்தா?
 விட்டெறிந்தேன் பத்து ஸட்சம் உனை அழைக்கப்பெற்றான்
 விமான பயண வேலைக்குள் அவன் உனக்கு உற்றான்
 கொஞ்ச மொழி டயானாவாம் குதிரைப் பண்ணை மகளை
 கோமானார் சால்ஸ் மணந்து கொண்டதுவும் கவனம்

வஞ்சியர் கதை கோடி வாசல் தோறும் ரோஜா
வடிவழகு பறித்தெடுத்து அணிந்து கொள்வோர் ராஜா
நஞ்செதற்கு இறை படைத்தான் நங்கக யர்களாலே
நாளாந்தம் ஏமாறும் ஆண் குடிக்கத்தானே

முள்ளில்லா பூவாக கண்ட காதல் தாகம்
முள்ளல்ல பூவாலே கொண்ட தின்று காயம்
குள்ளமில்லா காலியுடை சந்திரா சாமியாரும்
கன்கோடி ஊழல் போயல் பீரங்கியில் பேரம்
வெள்ளன நிறத் தோலில் கறுப்பு பாக்கிநிற துவேஷம்
வெற்றியின் பின் சந்திரிக்கா தமிழர் இன துவேஷம்
கொன்று எலியைப் பாய்ந்து தின்றும் பூஞங்களின் வாயும்
குட்டிகளை கெளவும் போது அவை தாயாய் ஆசும்

எதை எழுதி என்ன இனி முடிந்த கதை தானே
ஏமாந்த துயர் போதும் இனி பும்பல் விளோ
வகையும் என் இதயம் போல் அவனையும் நீ மீண்டும்
வாட்டாதே ஏமாற்றும் ககலை போகும் நீண்டும்
விகை விகைத்து விகை அறுத்தேன் காதலிகை விகைத்து
வேளைக்கொரு காதலை நீ பிடித்தாய் வகளத்து
எதைச் சொன்ன போதும் தயிழ்ப் பெண்கள் பலர் நல்லாள்
இதயத்தில் காதல் ஒன்றை தினம் துதிப்போர் உள்ளார்.

* * *

புலம் பெயர் வாழ்வில் இனைய தலைமுறை

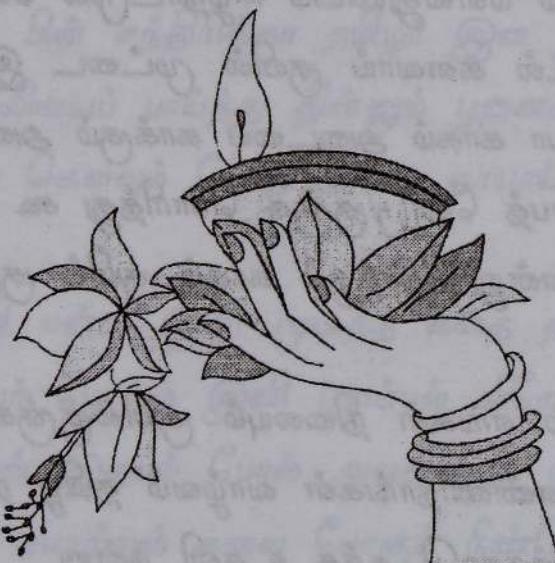
எங்கள் தாய் வழிவந்த தமிழேனம் மொழியாம்

இது அல்ல முன்னவரின் எழும் தாய்நாடாம்
எங்கள்வாழ்வு இந்நாட்டில் தற்காலி கம்தான்
என்றோநாம் மீன்வதுண்மை எழுநாட்டுக் கேதான்
தங்கள் சுட்டில் களவாய் குழில் முட்கட இட்டுப்போக
தாம் அறியா காகம் அடையை காக்கும் அவைக்கும்சேர
பொங்கும் கோபத் தோடுகுருஞ்சு பொரித்து கூ கூ என்ன
போ போ என்று கொத்தும் காகம் குழில் குருஞ்சு ஓட

இந்த நாட்டில் எங்கள் நினையும் குழில்குருஞ்சு போல
ஏற்றவழி எண்ணிநாங்கள் வாழ்வும் தமிழ் ராக
வந்தநேரம் இந்தநாடு தந்த உதவி நன்று
வந்தநாங்கள் தொடர்ந்துதங்க கேடு ஆகும் பிந்த
எந்த மொழியில் இங்கேக்கணி நாங்கள் படிக்கும்போதும்
இந்த நாட்டுக்காரரோடு இருந்து படிக்கும்போதும்
செந்தமிழை மொழிப் பண்பை கலையை மறக்க கொமோ
சீனநாடு போனால் உணவில் பாம்பை ஏற்கலாமோ?

வெள்ளைப் பொடியள் போகத வுகையில்
 வேண்டாம் எமக்கு இவைகள்
 உள்ள தெய்வம் மாதா பிதா
     உணர்ந்து பணிவோம் அவரை
 பிள்ளைகளாய் எம் வயதோர்
     பின்மா கிண்றார் போரில்
 உள்ளம் உணர்ந்து செய்வோம் நாங்கள்
     உதனி இயன்ற வகரயில்

ப்புதூரை விடு சீர்க்கு பொதுக்கு குறு
க்குப்பிழைக்கு நிலை விடு விடுதலை
விடு விடு நிலைப்படை நிலை நிலை
க்குப்பிழைக்கு விடுதலை விடுதலை

தமிழ் தொடர்...

புத்தின் தமிழ் மொழி இனத்தின் முகவரி
போக்கிடம் ஏதெங்கும் என்று குறி
நிலத்துக்குள் வேருக்கு சாய நீர் பாய்ச்சினும்
நிறம்மாறா செடிகொடி உண்மை நெறி

நாடும் மொழியும் நம் இருகண் என்பார்
நாம் எங்கள் எழுத்தின் மண் மக்களே
நீடுள் உகைத்தில் எத்திசை ஏகினும்
நிதம் இவை பறம்பரை குறியீடே?

முக்காலும் காகம் முழுகிக் குளித்தாலும்
கொக்காகா என்பது முன்னோர் மொழி
எக்காலும் வாழ்விடம் எங்கெங்கு ஆகினும்
எங்கும் வந்தேறிகள் என்ற பழி

கண் மூக்கு காதுவாய் கண்டம் மேல் யாதுமாய்
கடவுளே முகம் ஆக்கி படைத்துவிட்டான்
பண்பாடு மொழி கணபதிவுகள் உதிவு மண்
படைப்பன்றே எமக்கென கொடுத்துவிட்டான்.

புத்தினும் தமிழ் மொழி போற்றி எம் சந்ததி
பொழுதொம் பேசிட செய்வம் வழி
இனத்தின் முகவரி இது என பார் எங்கும்
எம்கை புரிந்திட செய்வம் விதி!

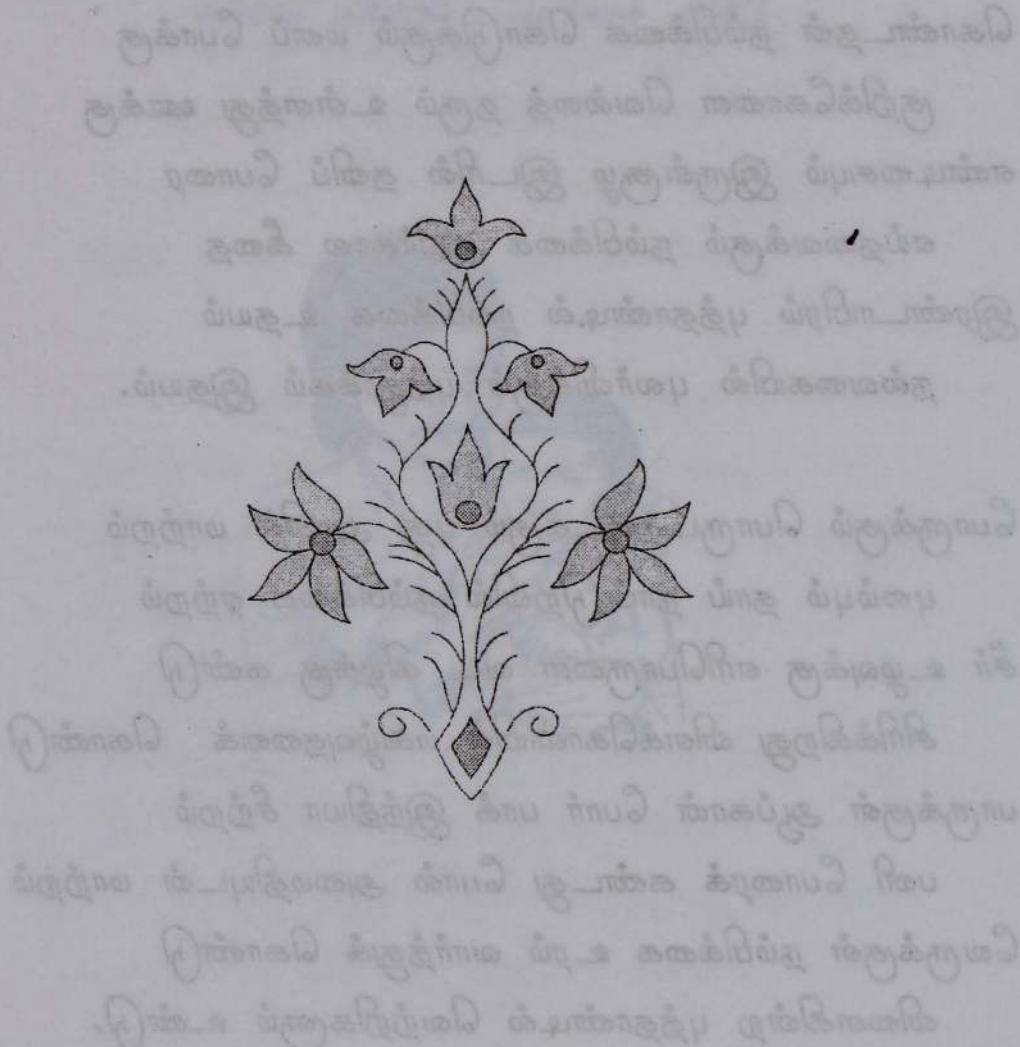
புஸ்ட்டும் புது நம்பிக்கை

கண்டதுமே கைவாரு கொடுக்கும் வர வேற்பு
 கஷ்டத்தில் துழணபுரிதல் உணர்த்தும் மன நோக்கு
 கொண்டதன் நம்பிக்கை கொடுக்கும் மனப் போக்கு
 குறிக்கோளை வெல்லத் தரும் உள்ளத்து ஊக்கு
 எண்டிகசையும் இருள்கூழ் இடரில் தனிப் போகர
 எய்தவைக்கும் நம்பிக்கை எதிர்கால கீத
 இரண்டாயிரம் புத்தாண்டில் நம்பிக்கை உதயம்
 நல்வகையில் புரர்ணிக்கும் புத்தாக்கம் இதயம்.

போருக்கும் பொருட்டடைக்கும் புது அரசில் மாற்றம்
 பும்பும் தாய் நாட்டுறவில் நம்பிக்கை ஏற்றம்
 சீர் உழவுக்கு எரிபொருளை வட கிழக்கு கண்டு
 சிரிக்கிறது விளக்கொள்ளியில் மகிழ்வுதனங்க் கொண்டு
 பாருக்குள் ஆப்கான் போர் பாக் இந்தியா சீற்றம்
 பனி போகரக் கண்டது போல் அமைதியுடன் மாற்றம்
 வேருக்குள் நம்பிக்கை உரம் வார்த்துக் கொண்டு
 விளைகின்ற புத்தாண்டில் வெற்றிகளும் உண்டு.

புலரும் நல் நம்பிக்கை பொழியும் புத் தாண்டே
 பொழிவாயோ மகிழ்வுகளை இறுதிவர எண்டே
 பெயரும் புல நாடெல்லாம் தமிழ் அழியும் சாயல்
 பின்களை பெயர் பதினினினும் வெளிநாட்டு கையல்
 துயருடு நாடு மகன ணிட்டிஸ்கு வந்தோர்
 தொகைந்த முகம் அழிந்த இனம் எனும்நிகலை உற்றார்
 உயிர்போசும் தறுவாயில் தமிழ்நாடு ரோடு
 உய்னிக்க தருவாயோ தனி ஈழ நாடு.

புத்தாயிரத்தில் பூக்கட்டும் பூக்கள்!

காலைப் பூந்தென்றவிலே சிற்றகலை இசையோடு
 காதோரம் இணைந்துகணி ததபாடும் நேரம்
 மாகலையிலே சிறுவர்முற்றம் வெள்ளிமலர் வீசி
 மகிழ்வோடு நல்லதோர் வீணைசெய்து பேசி
 கோதுநிலி வியலரங்கம் புதிர்வினா பெண் கணிஞ்சூரல்
 கொடுக்கின்ற ஆனந்தம் புதியதோர் உலகம்
 சிலம்மிகு தினம்பூத்த டி.ஆர்.டி பூக்கள்
 சேர்க்குத் தாயிரத்தில் பூக்கின்ற பூக்கள்.

எண்திசையும் வாழும்நாம் டி.ஆர்.டி நேயர்
 இதயத்து உறவாஸ்தூர் குடும்பத்தார் ஆனோர்
 கண்டறியோம் ஆனாலும் என்றென்றும் எம்கை
 காதுவழி இணைத்துகவக்கும் டி.ஆர்.டி நன்மை
 பண்ணவிர செய்திபெற எங்கள் குரல் ஒவிர
 பாவுமென திகழ்த்திவிப் பாளர்களும் குளிர
 கொண்டியக்கும் வல்லாளர் குகநாதன் குழுவாம்
 கொள்க சுக நலன்களை இறையடிகயத் தொழுவோம்.

யாழ்ப்பாணம்

எண்ண இனிகம எம் இதயத்தில் ஏற்றுமே
எங்களின் எழுமண் யாழ்ப்பாணம்
சன்னக்கல் மண்ணுக்குள் பனங்கள் ஞப்பானத்தை
சுவைக்கத் தரும் எங்கள் யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கையாம் தீவுக்கு தகலைப்பாகக போனநின்(று)
இலங்கிடும் பனங்கூடல் யாழ்ப்பாணம்
உகைப்படத்திலே யாபேரின் கவனத்தை
உறுத்தும் போர் வீரின் யாழ்ப்பாணம்.

சங்கிலி மன்னன் பின் எல்லாளன் இராவணன்
தமிழனே ஆண்டமண் யாழ்ப்பாணம்
சிங்கள நாட்டோடு அந்நிய ஆட்சியர்
சேர்க்க கலந்த மண் யாழ்ப்பாணம்

ஆழக் கிணற்றில் வெடிவைத்து கல்ளலைம்
அகற்றி கிணற்று நீர் அதைத் தோண்டி
வாழ்த் துலாக் கொடி பட்டையால் நீர் அள்ளி
வளர்த்து பயிர் செய்த யாழ்ப்பாணம்.

மாசார் பகன தொட்டு இயக்கச்சி ஈறாக
மணல் தரை தென்கனகள் நிரைக்கு நிரை
வேறான சப்த தீவுகள் கீழ்க்கரை
வேலைண முதல் நெடுந்தவு வரை

சீநோரால் மீண்வளம் மயிலிட்டி பருத்துறை
 திசை எல்லாம் கடற்கரை கருவாடு
 மானாவாரி தோறும் நெல்லாய் விளைகின்ற
 மண் கொண்ட கிளிநொச்சி புறநகரம்.

சீமெந்து தொழிலைகம் வேளைக்கோர் சங்கொலி
 திசை எல்லாம் நெசவு கை, மின்தறிகள்
 ஆம் அந்த பரந்தன் இரசாயன சாகலமில்
 அன்றாடம் காற்றில் மருந்து நெடி.

உப்பளம் கொண்ட ஆனையிறவெங்கள்
 ஊர்தோறும் வெற்றிகலை சாமிதிகளை
 மிக்க வளம் தரும் காய்கறி வெங்காயம்
 மா, பஸா, வாழை முந்திரிகை.

இருக்கின்ற வளவெல்லாம் பகனிதன்களை குகலதன்னும்
 இல்லங்கள் தகலை வாசல் குளிர் ஊட்டும்
 யுக்கம் இல்லாதார்க்கும் உபகாரம் செய்கின்ற
 பண்பெங்கள் மண்ணில் இயல்பாகும்.

நீர்வேலி வாழை பன்னாடுகளை வெற்றிகலை
 நீரக்கெங்கும் உரும்பிராய் முந்திரிகை
 வாய்ஊறும் கூவில்கள் கருப்பீர்ப்பனங்குட்டான்
 வாங்கலாம் ஊர்வடி சாராயங்கள்.

கீரிமகலைக்கேணி கழானா கடற்கரை
 உயனை மாட்டு வண்டிச் சவாரிப் போட்டி
 பார்க் என்று காதலர் பக்கம் ஜனிந்திட
 பாங்கான சுப்பிர மணியம் பூங்கா.

சந்நிதி மாவை கீரியகை நல்லூர்
சுடுதியில் பிரபஸம் தூர்க்கையம்மன்
தன்னகம் மரியாளின் தம் கொண்ட பாகஷதூர்
தக்க யாழ் முள்ளிம் பள்ளி வாசல்.

உத்தியோகத்துறை உயர்விலே தழிழன
உயர்த்திய பல பள்ளி கொண்ட நிலம்
மத்திய கல்லூரி, இந்து, ஹாட்வி
மகாஜனா, சென்றோன்ஸ், ஸ்கந்தா, யூனியன்.

வித்தகொள் வேம்படி, சென்கென்றீஸ், வயாவிளான்
விக்டோரியா, ஹிபேக், சோமஸ்கந்தா,
லூவ்னா, சிதம்பரா, மானிப்பாய், நடேஸ்வரர்
இராமநாதன், உபுவில், மெதடிஸ்ற், பல.

சுற்றங்கள் சொந்தங்கள் சூழலாய்தாம் வாசம்
சொற்கெட்டு நடக்கின்ற பணிவு பாசம்
மற்றவன் நாய்கூட வாஸ் ஆட்டிக் கண்டதும்
மதிக்கின்ற பண்பெங்கள் ஊரின் வாசம்.

ஶது புகை மாதெல்லாம் வேலி மறைப்புக்குள்
மரியாதை குரு பெற்றோர் மூத்தோர்க்கெல்லாம்
எது எவன் எப்படி விடுப்புக் கதத்தொழும்
இடர் சொந்தத்துக் கென்றிட்டால் துடிக்கும் சதை.

தண்ணீர் நெருப்பு விறகு காற்றுக்கு
தாகாச என்றெம் மன் கேட்டதுண்டோ?
விண்ணாணம் வென்னளயன் நாடெல்லாம் இவற்றுக்கு
பில்வரும் சீட்டுக்கு மாதாமாதம்.

சாதி வெறியிலே செம்பு தண்ணி என்ற
சடங்கு திழிர், கொண்ட யாழ்ப்பாணம்
மீதாரும் காதலர் இரா இராவாய் தாம் ஒபும்
விபுபுகள் கானும் எம் யாழ்ப்பாணம்.

சீதனம் வேலி கதியாலால் எல்கைப் போர்
சீறும் வாய்க்கால்வழி தண்ணிச் சண்டை
ஆதனம் விட்டோடி அகதியாய் ஊர் ஊராய்
அல்லஸ்பட்டு அழையும் எம் யாழ்ப்பாணம்.

தீவான் நாட்டான் என்ற பிரதேச வாதங்கள்
திகழ்ந்தானும் உரிமைப் போர் ஒன்றுக் கென்றே
ஆதி அந்நாள் முதல் தமிழரசு புலி என்று
ஆதரிக்கும் எங்கள் யாழ்ப்பாணம்.

சந்ததக்குள் கீரக்கும் பேரம் பேசி விடை
சாமான்கள் வாங்கும் வழக்கம் உண்டு
விந்தத திருமணம் திருவிழா வெடிக்கை
விரயமாம் பணம் ஓர் இரவில் கண்டு.

கந்தஷ்டஷ்ட வந்தால் மச்ச சட்டி எல்லாம்
கனிழ்த்து கோடிக்குள்ளே வைப்ப துண்டு
அந்த விரத மறுநாளே பிளாவில்கள்
பங்கு கிடாய் இறைச்சி சுவைப்பம் உண்டு.

கன்னர்கிடாய் வேள்வி கவனாவத்தைவரும்
கழுத்துக்கு மாலை அணிகளன்கள்
சின்னக் குடிசைக் ககத்தொழில் புகையிடை
சேர்த்து சுருட்டு சுற்றும் தொழில்

அண்ணாமார் கோயிலில் பூங்காவனம் ஏழில்

அளவிவட்டி சிள்ளையார் வாணிவடி

திண்ணனை மதவெல்லாம் வம்பளப்பு சமூட்டி

தெருவில் திரிய ஓர் இன்பக் குஷி

தேர்தீர்த்தம் சப்புறம் வேட்கடத்திருவிழா

திக்கெங்கும் வீதிகள் கடகலைக்காரர்

பாகை விரித்து கடகலைப்பையோ(ஞ) உட்கார்ந்து

பனங்குட்டான் கடித்துண்ணல் உல்லாசம்.

பழஞ்சோற்று பானை நீர் ஊறுகாய் தயிர் சேர்த்து

பதமாக்கி பழந்தண்ணி தான் ஆக்கி

மினகாய் வெங்காயமும் மர வெள்ளிக்கறி ருசி

மேவச் சுகவத்துண்ணும் யாழிப்பானம்.

மொட்டைக் கறுப்பனில் சோறு அரிசிமா

பச்சைப் பெருமாளில் கீரப்பிட்டு

கொச்சிக்காய் உப்புப்புளி உறலிலே இட்டுப்பின்

குத்தவரும் சம்பல் பச்சடியும்.

கட்டித்தயிரரயும் விட்டுக் குழழுத்து ஊர்

கத்தரிக் காய்குழம் போடு விட்டு

வெட்டு வெட்ட வயிறு முட்டி திருப்தியில்

விடுகின்ற ஏவகறக் காது நிகர்?

பூவரசம் இலை கோலி பழஞ்சோற்கற வாய்களை

பொரித்த கருவாட்டில் ஓர் கடி கடித்து

மேவ வருஞ்சுகவக்கு மக்கெடானால், கெண்டக்கி

மோமோ அம்மம்மா குழழுத்துத் தர.

குருக்கனில் பிட்டு கொழுக்கட்டை ஒடியலில்
கொண்ட விளாட்டிலே பனங்காரம்
அதற்கு கூட்டிட்ட கட்டை மீன் குழம்பென்ன
அவித்து துவவத்த பனங்கிழங்கு.

கொத்து றாட்டிக்கு அவியா ஹட்டேஸ் சுவை
பிட்டுக்கு ரவுன் பக்கம் மொக்கன் கடை
மெத்த சுவை தரும் மஹயன் கபே வகட
மேலான பருத்திதுறை தட்டுவகட.

உண்ணச் சுவைக்கும் வாய் ஊறும் நினைக்கையில்
உலகில் இச்சுவை நாங்கள் எங்கு கண்டோம்
மண்ணில் சிறந்தது யாழிப்பாண மாம்பழம்
மறக்குமா ஒடியற்கூழ் சுவையை உள்ளம்.

இலூப்பை அண்ணமுண்ணா விளாத்தி நாவல்
இருக்கும் ஜம்பு கொயியா மாதுணளகள்
பழுக்க புகை ஊதி சந்ததக்கு கொண்டோட
பணம் தரும் பல வகை வாழு இனம்

ஆடுமாடு கோழி வருமானம்
அன்றாடம் இகலக்கநி சொதிசேரும்
வீடு பசனி பொன்னாவ் காணி பப்பானி
விருந்தென்றால் சுமைவதும் வீட்டுக்கோழி

கொளுத்தும் வெயிலில் வடிகின்ற வியர்க்கவயில் நிழல்
கொடுக்கும் வேப்ப மறத்தடியில்
படுத்துப் பாயில் ஜரு கண் உறங்கினால்
பஞ்சி ஜரு பொழுதிலே பறக்கும் அல்லோ?

வளமான கிளி நெநாச்சி மாதே!

என் இனிய கிளிநெநாச்சி மண்ணே!

என்றென்றும் நீ எனக்கு பொன்னே!

துங்பியலில் போர் நினையில்

சூழல் எல்லாம் காட டர்ந்து

நின் அழகை வெல்ல பொம்பர் சிகதக்க

என் துயரம் நின்நினைவு வகதக்க.

கரைச்சி பனைபு நகிளி பகுதி

கணக்கில் உந்தன் கிளிநெநாச்சி தொகுதி

விஸ்வமட்டு முழங்காலில்

விஸ்தாரம் ஓரு குறுக்கு

நிரை தொடங்கி எழுதுமட்டு வாளில்

நிற்கும் எல்லை முறுகண்டி யூரில்

அறுநாற்று முப்பத்தி ஆறு

அகல சதுர மைல் உனது பேறு

பெரும்பற்பு சுற்றளவை

பெற்ற உந்தன் மருதநிமை

சொரிகின்ற சோற்று வளத்தாலே

சோராது யாழ்மண் பசியாலே.

பிரிவுகளில் பல்வைனார் கட்டு
பேர்பூன கிளிஇரகணத் தீவு
பட்டினமாம் கிளி நொச்சி
பகுதியை சூழ் கரரச்சியுடன்
முன்னிப்பற்று புலோற்பகள முகமாகல வய நாள்கூ
முழுவதும் உன் பிரதேச சேர்க்கவ.

இரகணமுடு வங்னேரி முறிப்பு
என நவநல் குளங்கள் உந்தன் இருப்பு
கல்முடுநல் பூங்கிளி
ஸ்கந்தபுரம் முழங்கானில்
நீள்வாய்க்கால் வழி கையை நீட்டி
நீர் இறைத்தாய் பயிர்க்கு பயன் காட்டி.

நூளம்பு பாம்பு மஹேரியா நோய் நொடியில்
நூங்கியும்தாம் உந்தனது மடியில்
காடழித்து கழனி வைத்து
கட்டிடங்கள் தாம் அமைத்து
ஆண்டு நாற்பதளவில் வந்து கூடி - உனை
அழகாக்க உழைத்தவர்கள் வாழி

படித்தோர்க்கு உபயிரிசெய் காணி
பரிந்துரைந்த அரசு திட்டம் பேணி
வாவிபர்கள் வந்தடைய
வாகழுக்குக்கை மிளகாய்க்கு

சனி புதனில் கிளி நொச்சி சந்தை
சனம் தெற்கில் இருந்தும் வரும் விந்தை.

இந்து முஸ்லிம் கத்தோலிக்கம் வேதம்
எல்லா மதமும் உனக்குள் இல்லை பேதம்
சைவமத பெரும் தண்கள்
சகல ஊரும் வரும் தினங்கள்
கொடியேற்றம் தேர்தீர்த்தம் பொங்கல்
கோஸ்மிகும் வெவ்வேறு திங்கள்

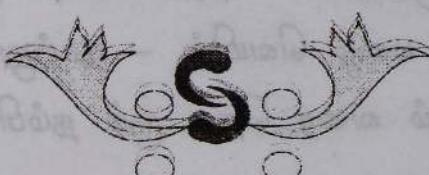
ஆதரவு குறைந்தோர்க்காய் இல்லம்
அமைத்து சிறார் காத்ததும் உன் உள்ளம்
காந்திசேவா குருகுமை நல்
கஸ்தூரி பாய் இல்லம்
நவழீவன் ஷோங்ஸ் கருணா நிகையைம்
நல்கும் அன்பில் தான் சிகையும் உருகும்.

மாவட்டம் கிளிநொச்சி ஆகி
மாணவர்பஸ் ககலக்கழகம் ஏகி
கஸ்னிபொருள் தொழில் வளத்தில்
கடுகதியில் வளர்ந்தாயே
சிங்களர்தாம் தொடுத்த இன யுத்தம்
சீரழிக்க இழந்தனையா சொத்தும்?

தென் இங்கை மகையகத்தில் வாழ்ந்தோர்
 தேடிவந்தோர் கலவரத்தால் பெயர்ந்தோர்
 அண்டிவந்த பேர்க்கெல்லாம்
 அடைக்கல்லே உன் இல்லம்
 இன்றெங்கள் யாழ்ப்பாணம் ஆயி
 இன்னலினால் நகர்ந்ததும் உன்புயி.

கொட்டியநெற் கதிர்பொறுக்கி வாழ்வை
 கொண்டோட வைத்தாய்ந் ஏழூ
 பட்டனைய நின்துழு
 கெட்டதுவோ போராலே
 கிட்டுவிடு வேதனை எம் நாடு
 கிடுதயையாம் பின் உனக்கார் எடு?

என் இனிய கிளிநாச்சி மாதே!
 என்றென்றும் நீ எனக்கு தாயே!
 என் கலைகள் திறன் புகழ்கள்
 இல்லவள் என் சுகுத்தீ தூகள்கள்
 உன்கொடைகள் வளமண்சீரிமள்தே!
 உன் மடியில் இறை தரட்டும் சாலே!

நம்பிக்கை நாற்றுக்கள்

நம்பிக்கை நாற்றுக்கள் எழும் நாளை
 நனவாக்கி தருவார்கள் இளவர்ப்படை வேழும்
 தம்பிக்கு போற்றுதல்கள் பாரில் - சீரி
 தளராமல் வெற்றிகளை குனிக்கின்றார் போநில்.
 கம்பனது காலம் முதல் யுத்தம் இலங்கை
 கண்டுளது இறுதி வெற்றி நீதிக்கே நித்தம்
 வெப்பி அழும் தயிழர் கண்ணீர் வாழ்வு - வாளாய்
 வேர் அறுக்கும் ஊர் அனைத்தும் எதிரி இளிவீழ்வு.

 வளமான கிளிநொச்சி மாதா - கையில்
 வந்தே கியது ஆனை இறவு இப்போதா
 குளம்தோறும் நீர் ஊர்கள் தோறும் - வாய்க்கால்
 கொண்டோடும் கிளிநொச்சி நிதம் பசுமை கானும்
 உளம் குளிரும் அந்நிலத்தில் உருண்டு - மண்ணை
 ஒத்தி ஒரு முத்தயிட நெற்சொரியும் திரண்டு
 அளவான காற்று மழை வெயில் - நாற்று
 அறுவடையாம் வரை தொடரும் நம்பிக்கை உய்வில்.

தென்கண பகன கிழங்கு தேங்காய் சொரியும்
 தேங்குவள மணல் இயக்கச்சி, பகனவளங்கள்பொலியும்
 வன்னியனாம் பண்டாரன் வீரம் - வளிதை
 வன்னிநாச்சி வெள்ளையனை எதிர்கொண்ட தீரம்
 பொன்னாய் ஆழினாம் பாகலச் சொரியும்
 பூநகிரி பல்வைமன் ஆண்ட நிமை அறியும்
 முன்னர் முதல் வளம் வீரம் மீதம் - ஈழம்
 முழுமைக்கும் வன்னிதரும் உணவுநிதம் ஏதும்

கவலையுடன் எழுதிய கடிதம்

கண்டனில் குடும்பத்துடன் வசிக்கும் ஒரு மருமகன் கினிநொச்சியில்
இருக்கும் அன்புக்குரிய தன் மாயியார் அதிக
சுகயீனம் உற்றுள்ளார் என்று வந்த செய்தியை
அறிந்து கவலையுடன் எழுதிய ஒரு கவிதைக்
கடிதம்.....

படுக்கையிலே விழுந்தாலாம் மாயி
பகதக்கிறதே நெருஞ்சம் என்ன சேதி?
யிடுக்கான கட்டுடை மீறி
மேனியிலே புகுந்ததுவோ நோயும்.

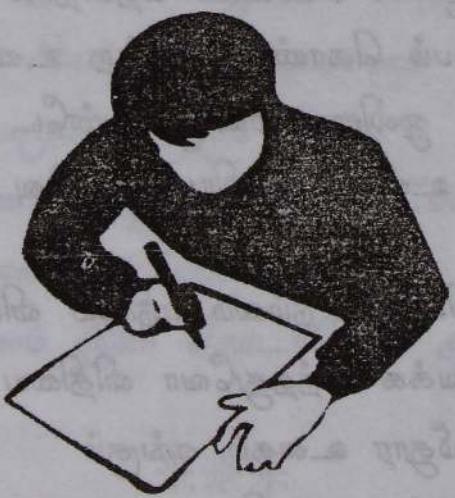
விடியும் முன்பு எழும்புவவே நித்தம்
வீட்திரும் அதிகாரச் சத்தம்
கடுகதியில் மலர் வீட்டுப்பக்கம்
கால் நடக்கும் முற்றம் உடன் சுத்தம்.

கால் ஆறும் வீடியுந்த துக்கம்
கால்வாரப் படுக்கை அதா நித்தம்
பால்மாடு கோழினன்ற சொத்தும்
பாழானதாலா நோய் மொத்தம்?

அம்மாவை இழந்து அன்று நின்றேன்
அம்மாபோல் மாயி அன்பு மென்றேன்
எம்மா இல் வளம்சோகை வாழ்க்கை
என் மாயி பராமரிப்பில் கண்டேன்.

சுற்றிக் கட்டும் தாவணியின் முடிச்சில்
சுருண்டிருக்கும் பண நோட்டு மடிப்பில்
பற்று கிரு மரர் விரிவின் தவிப்பில்
படுக்கை உடை அனைந்ததுவோ விரிப்பில்

வெற்றிகையும் பாக்கோடும் வாறோம்
வாறவகர சுகப்படுங்கோ தேறி
பற்றுமிகு மருமகன் சொல்மீறி
பறக்காமல் இருங்கோ என் மாயி!

மீண்டும் தொடரும் மினுக்கு

இனம் தெரியா சோர்வு, கனள் இழந்த கோலம்
 இல்லம் எங்கும் ரி.ஆர்.ரி. இல்லாக் காலம்
 கனத்த துயர் ஏக்கம் எம்மோடு என்றும் பேசி
 கண் எதிரே இல்லத்தில் இருந்த வாசி
 இனத்தவராய் குடும்பத்தில் ஓன்றிப் போனோர்
 எம் இனிய ரி.ஆர்.ரி. குழுஙி னோர்கள்
 தினம் அன்று புதன் காலை தொடர்பில் அற்றார்
 திகைப்பு ஏக்கம் நேயர் நாம் துயரில் உற்றோம்.

மின்ன வென இடினன்ன வந்த துன்பம்
 மிகையாக தாக்கியது எவர்க்கும் எங்கும்
 மன்னவனின் பிரம்படியை சிவனார் பெற்ற
 மறுகணமே உகமக்கள் நோவு உற்றார்
 இன்னலது ரி.ஆர்.ரி. கொண்ட தென்றால்
 எம்குடும்பம் கொண்ட தென்ற உணர்வே அன்றோ
 இன்னமுத ஒனிலி ஒலியை மீண்டும்கண்டே
 இல்லம் உள்ளம் ஆறியது மகிழ்வு கொண்டே

பத்தில் வந்த வியாழன் நம்கம பதியை விட்டு
 பறக்கவைக்க வந்ததுவோ விதியை இட்டு
 வித்தை திறன் மீதார உகம் எங்கும்
 வியாபகமாய் துவங்கிய நற்புகழால் உங்கள்

நற்திறமை கண்ணாறு பட்ட தாமோ
 நயவருச்சகர் சூழ்ச்சி உமக்கு உற்றதாமோ
 எத்துயரம் வரிதும்பல கோடி நேயர்
 இருக்கின்றார் கை கொடுக்க கவகை ஆறும்.

மீண்ட புது யிடுக்கோடு பொலிவு கண்டீ
 யினிர்கிறது ஸி.ஆர்.ஸி. வலிவு கொண்டீ
 மாண்டீர்நீர் என்று தம்மை மயிலாய் எண்ணி
 மகிழ்ந்தார்கள் வான்கோழி கேவி பண்ணி
 ஆண்டவனும் அன்பு திறன்சேகவப் பக்கம்
 அதை அறியார்தாம் கொண்டார்விரவில் துக்கம்
 பாண்டவரும் இராமனும் தான்பட்டார் துன்பம்
 பாகத எங்கும் இனிவெளிச்சம் யிடுக துன்பம்.

குறல் வளமும் ககலத்திறனும் பறநல் ஆக்கம்
 கொண்ட ககலப்படை அல்லோ உமக்குள் தேக்கம்
 தரம் யிருந்த செய்தி! ககல நுட்பம் ஊற
 தருகின்ற விளம்பரமும் சுவைக்கும் கூற
 பெருமாடி மண்டபமும் மெருகும் சேர்வு
 பின் என்ன? ஸி.ஆர்.ஸி.க்கு ஏது சோர்வு?
 உரமான நேயர் என உள்ளோர் கோடி
 உலக வலம் இனி தொடர்வோம் ஆடிப்பாடி.

சித்திரையே அக்கிரமம் போக்கு!

திக்கெல்லாம்போர் இயற்கை சீற்றம் தாக்கம்

தெருவெல்லாம் வறுமைப்பினி துயரின் மூட்டம்
அக்கிரமம் அரசோச்சி நினைக்கும் காலம்

அறம் நீதி நேர்கை பண்பு அழிந்த கோலம்
கொக்கரிக்கும் உன்மத்தம் முதன்மை ஸ்தானம்

கொண்டிணங்கும் தன்மை இன்று உலகுக்கீனம்
விக்கிரம புத்தாண்டே இவற்றை நீக்கி

விடுவாயோ அக்கிரமம் அனைத்தும் போக்கி.

தாய் தந்தை சகோதரங்கள் சொந்தம் சுற்றம்

தடுக்கி விழும் எங்கும் அறிமுகங்கள் கிட்டும்
நோய்துஞ்பம் பாயினென்றால் பரிவாய்ப் பேண

நொடிக்கொருவர் என்றினி அவ்வாழ்க்கவக் காண?

போய் அகன்ற நின்மதிகள் ஷாந்தார் நூட்டினி

புச்சிநிதோம் அகட்யாளம் அழிவுக் கேள்டினி
பாய்ந் தோடு பணம்தேடும் வாழ்வே நூனும்
பக்ஷிய நினை தூயக வாழ்வு என்று ஜீனும்?

நித்திகரயும் கெட்டுமனம் தவிக்கும் வாழ்வு
 நிராகரித்த அகதிமனு மதியார் சூழல்
 பொத்தி அடை காத்துவந்த குழிலின் முட்டை
 பொரித்த சின்பு காகம் தன் கூட்டை விட்டு
 கொத்தி உடன் கழைக்கும் கத்தும் சத்தம் வேறு
 கொள்வர் எவர் நிறம் மொழி நாம் மாற்றார் கூறு
 சித்திகரயே புத்தாண்டே பிறக்கும் நீயே
 செப்பிடு என் துயரநிலை தாய்நாட்டில் நீயே.

நூலகம் ஸாரிந்தது! ஈழம் பிறந்தது

அறிவென்ற அருள் ஊற்றை பொழிந்த கண்ணித் தேவி!

அகமந்திருந்தாள் யாழ்நகரில் அறிவு மழை வாரி.

செறிவாக சனம் திருஞம் யாழ் நகர மத்தி,

செழிப்பான பூங்காவும் ஸ்ரேடியமும் சுற்றி.

தாகமுடன் அறிவாளர் தேடலூக்கு வருவார்,

தக்க பயன் விளக்கங்கள் நூல் படித்து பெறுவார்.

வேகமுடன் தமிழர் திறன் விளங்க வைத்த வித்து,

விரிந்திருந்த அரியபல நூல்கள் அதன் சொத்து.

காயினியாம் பேர்மானி காட்டயர் கூட்டம்,

கயமை, இன வெறியாட்டம் எரிந்த அந்த சொத்தும் சாமிகயயே ஆழி சுட்டு பாவம் செய்த பூழி

சண்டை தினம் அன்று முதல் அவமை பலி ஆணி.

நீரான சாம்பலிலே நெஞ்சுரத்தை பெற்றார்,

நீத்தார்கள் வீடுறவு இளைஞர் புறப்பட்டார்

ஆராத இரத்தம் பலி அன்று முதல் யுத்தம்,

அதிகெதியில் பிரியவிடும் தழிழ் ஈழம் யுத்தம்.

மல்லிகையாம் சஞ்சிகையின் டொமினிக் ஜீவா

(வாணாலியில் மல்லிகை ஆசிரியர் செல்வி பற்றி...)

நேற்றிரவு வாணாலியில் நடந்த செல்வி

நின்ற தது செனிவழி என் உள்ளம் கெளவி
ஆற்றக்கிரு நின் திறனே தொடர்ந்து நாளும்

அல்லல் இடை மல்லிகையை கொணரும் சூழும்
போற்றிய நின்பணியே திறன் வல்லாளா

போராட்டம் நிதம் இன்றும் புரியும் தோழா
கூற்றுவதும் எதிர் கொள்ள அச்சம் இன்றும்
கொண்ட கும் உழைப்பாலே இளமை மின்னும்.

சாதிவெறி மல்லிகையை சரிக்கப் பார்த்தும்

சாயம் ஒன்று சிவப் பதற்கு பூசிச் சேர்த்தும்
ஒய விள்கலை மல்லிகையின் வாசம் என்றும்

உதிரவிள்கலை போர்ச்சுழல் சேர நின்றும்
வேதம் அது முற்போக்கு சமச்சீர் நோக்கு
விததப்பில் எழும் முனைகளது படைப்புக்கு ஊக்கு
அதுவினால் மல்லிகையின் பந்தல் கால்கள்
அன்றாடம் நிறுத்திவைக்க பறநல் ஓர்கள்

எழுபத்தி நாலில் இன்றும் இளமை கொஞ்சம்
 எழிளானா நின் குறவில் இல்லை வர்சம்
 தளதளப்பு அத்தியடி நேயர் அன்பை
 தான்கண்ட ஆனந்த களிப்பில் நெஞ்சில்
 மழுங்காத பேனாவில் ஆற்றல் எது
 மகறயாது புகழ் அதற்கு என் ரெப்போதும்
 தொழுகின்றேன் இறைபாதம் ஆற்றல் ஆயன்
 தொடரட்டும் தூடங்காது என்றும் நோயில்.

திடுவ் கோடு தாழ்வு!

(கீவினாதுகள்)

ப.வை. ஜயபாலன்